Ազգ

Azg

29 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 2008 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 16 (3910)

Պղծվել է Քարդիֆի խաչքարը

Ուելսի մայրաքաղաք Քարդիֆում Օսմանյան կայսրությունում Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակին նվիրված խաչքարը հարձակման է ենթարկվել անհայտ հանցագործների կողմից: Հաղորդվում է, որ հանցագործները մի քանի անգամ մուրճով հարվածել են խաչքարին: Հարձակումը տեղի է ունեցել հունվարի 27-ին՝ Հոլոքոստի հիշատակման օրը: Խաչքարը Քարդիֆի խաղաղության այգում էր տեղադրվել անցած տարվա նոյեմբերին, Ուելսի հայ համայնքի ջանքերով: Վերջիններս նշել են, որ տեղի ունեցածը հավանաբար Ուելսում գործող, այսպես կոչված, «Թուրքերի իրավունքների պաշտպանության կոմիտեի» ձեռքի գործն է: Համայնքի ներկայացուցիչները նաեւ հավաստել են, որ կվերանորոգեն խաչքարը եւ կդիմեն Մեծ Բրիտանիայի կառավարությանը՝ պահանջելով դատապարտել տեղի ունեցածը:

ՕՐՎԱ ԼՈՒՐ

Սովում է, սովում...

Ընտրություններից հետո «զազրախոսներին» պատասխանատվության կանչելու մասին երկրի նախագահի ու վարչապետի գրեթե միաժամանակյա սպառնալիքները չեն կարծում, որ մրցակից-հակառակորդներին զգաստացնելու համար էին արված սոսկ: Պետական այդ երկու գործիչների բնավորության գծերին քիչ-շատ ծանոթ անձն ով կարող է վկայել, որ հիշաչարությունը նրանց ամենամեծ գծերից չէ եւ երկուսն էլ չեն փայլում քրիստոնեական ներողամտությամբ... Ճիշտ է, նրանցից առաջինը, հանրապետության նախագահը, ծաղկածոլյան ձյուների սպիտակ ֆոնին խոսացավ «զազրախոսներին» Դուբայ չափսոտել (ակնարկելով օրջանառվող լուրերը Վանո Սիրադեղյանի այնտեղ գտնվելու վերաբերյալ), իսկ երկրորդը, ՀՀ վարչապետ եւ նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանը, «Մոսկվա» կինոթատրոնում հավաքված համակիրների առաջ «ծեզրեց», թե նրանց՝ «զազրախոսներին», չի ուղարկի Սոլժենիցինի բանտ...

Վերջին կալանավայրի մասին ակնարկը Ս. Սարգսյանն անուղղակի փոխ էր առել ՀՀ առաջին նախագահից, որն իր նախընտրական քարոզարշավի օրջանակներում հինգշաբթի օրը եղել էր նաեւ Չարենցավանում եւ, ըստ «Ա1+» էլեկտրոնային թերթի, արդեն իսկ ապահովված էր հայտարարել Կոտայքի մարզպետ Կոմիտասին Շահգալդյանի տեղը Սոլժենիցինի կալանավայրում:

Առաջին հայացքից տղայական թվացող այս փոխադարձ՝ սքողված թե ուղղակի սպառնալիքները վախենում եմ, որ ունենան ծանր հետեւանքներ, ի վնաս ոչ միայն այս կամ այն կողմի, այլեւ առաջին հերթին՝ պետության: Մի երկիր, որտեղ քաղաքական ու ոչ քաղաքական վենդետտան արտասովոր երեւույթ չէ բնավ, նման սպառնալիքներն ակնրակույթի դրսեւորումներ չեն ամենեւին: Դրա արյունոտ ապացույցները տեսել եւ զգացել ենք ե՛ւ նախորդ, ե՛ւ այսօրվա իշխանությունների օրոք:

Տվյալ հարցում առավել պարեսիվ եւ գրգռիչ են եղել ՀՀ առաջին նախագահն ու իր հետեւորդներն ու նրանց սպասարկող մամուլը, դեռեւս սեպտեմբերի 21-ից շատ առաջ: Վտանգավորության ու ծիծաղելիության բացառիկ օրինակ է Լ. Տեր-Պետրոսյանին ծառայող թերթերից մեկի էջերում արդեն 1 ամսից ավելի լույս տեսնող՝ Ներսես Նազարյանի եւ Միեր Սեդրակյանի լուսանկարները՝ «2008-ի փետրվարի 25-ին նստելու են» մակագրությամբ: (Հարցնող լինի՝ ախր ինչո՞ւ փետրվարի 25-ին, չէ՞ որ գործող նախագահի պաշտոնավարության ժամկետն ավարտվում է ապրիլի 9-ին, ո՞ւր եք շտապում):

Իր անձնական օրինակով վերջինիս գեղագանցում-ուղղորդում են նախկին նախագահի օգտագործած ոճակումները, որպես քաղաքական գործչին անհարիր բառապաշարը: Ավելին, հասկանալի, դրանք գրգռիչ, անգամ սադրիչ բնույթ ունեն: Գերազանցելով իրեն, դեռեւս հինգշաբթի օրը Արագածոտնում Լ. Տեր-Պետրոսյանը հավաստիացրել է, միշտ ըստ «Ա1+»-ի, որ օլիգարխներ Գագիկ Ծառուկյանը, Նեմեց Ռուբոն, Լֆիկ Սամոն եւ մյուսները, որոնց անունը նա չի հիշել այդ պահին, 10 տարի հետո «բոմժ են լինելու», նրանց ձեռքից խլվելու է ունեցվածքը: Եվ քանի որ նա եւ նրա կողմնակիցներն անընդհատ կրկնում են, որ Լ. Տեր-Պետրոսյանն արդեն հաղթել է, կարելի է այդ նախազգուշացումներն ընկալել որպես խոստում՝ որ իրենն է ունեցվելու նրանց:

Իսկ հաջորդ օրը, երբ առաջին նախագահն իր հետեւորդներով կրկին քարոզարշավի մեկնեց Կոտայքի մարզ, որտեղ եղավ նաեւ՝ սակավաթիվ ընտրող ունեցող, սորֆի զոհ դարձած Ողջաբերդ գյուղը, գրեթե պարզ դարձավ, որ նա եւ հետեւորդները «շատ էին ման գալիս», մատնանշելով՝ նախորդ օրը անվանարկված օլիգարխներին, որոնց բարքերին ծանոթ են բոլորը...

Վտանգավոր խաղ է խաղում: Նախընտրական եւ ընտրական ոչ մի շահ չի կարող արդարացնել նման մեթոդների կիրառումը: Իրադրության նման սրումն սպառնում է երկրին, պետականությանը:

Հ. ԱՒԵՏԻՔԵԱՆ

Չափահաս դարձած հայոց բանակը միշտ մարտունակ է

Երեկ հայոց բանակի 16-ամյակի առիթով Եռաբլուրում հարգանքի տուրք մատուցելու համար ներկա էր նաեւ ՀՀ պաշտպանության նախարար Միքայել Հարությունյանը: Լրագրողների հետ հանդիպման ժամանակ նա նշեց, որ բանակը 16 տարիների ընթացքում կատարել է իր խնդիրները, ցույց տվել իր հզոր ուժը, որի պատճառով էլ հարեւան Ադրբեջանը ռազմատենչ հայտարարություններ է անում. «Տեսնելով ՀՀ բանակի ուժը, կարողությունները, հարեւան պետությունը միայն խոսում է եւ պրակտիկ ոչ մի քայլ չի կարող անել: Բանակն այսօր կայացած է, բանակը հզոր է, մարտունակ եւ պատրաստ է պաշտպանելու հայ ժողովրդին՝ յուրաքանչյուր վտանգավոր քայլից»:

Ինչ վերաբերում է այն հարցին, թե հնարավո՞ր է, որ բանակն ամբողջությամբ անցնի պայմանագրային հիմունքներով ծառայության, նախարարն ասաց. «Ես, որպես պաշտպանության նախարար, չեմ տեսնում, որ բանակը անցնի պայմանագրային հիմունքներով ծառայության: Դրա համար պետք է ստեղծենք այն տնտեսությունը, պետությունը, որը ունենա հնարավորություններ՝ բանակն ամբողջությամբ դարձնելու պայմանագրային հիմունքներով: Հայաստանը 3 միլիոնանոց պետություն է, եթե այսօրվանից անցնենք պայմանագրային հիմունքների, այդ պայմանագրայինի հիմքը ո՞վ է լինելու: Հայտարարությունները, որ անում են, թե բանակը կարելի է կրճատել, պետությունն այսօր չի կարող գնալ այդպիսի քայլերի: Կա ազգի անվտանգություն, գլխավոր երաշխիքը՝ բանակը: Այն, որ ասում են՝ ժամանակակից առումով պետք է կրճատենք բանակը, խնդիրները, որ դրված են մեր զինուժի առջեւ, երեւում է, շատ վատ գիտեն ասողները: Մենք ունենք 1300 կիլոմետր սահման՝ կապված մեր հարեւան պետության հետ: Երբ մեր հարեւան պետությունը ունի 100 հազարանոց բանակ, եւ մենք պետք է ունենանք 10 հազարանոց բանակ, մտածե՞ք դա ինչ կբերի մեզ»:

Անդրադառնալով ներհաղափական խնդիրներին եւ մասնավորապես հարցին, թե ո՞ւմ է ձայն տալու Միքայել Հարությունյանը նախագահական ընտրություններին, վերջինս ասաց. «Ես վաղուց եմ կողմնորոշվել. պաշտպանելու եմ Սերժ Սարգսյանի թեկնածությունը: Սերժ Սարգսյանի մեջ տեսնում եմ այն մարդուն, որը կարող է ղեկավարել մեր պետությունը, դառնալ զերագույն գլխավոր հրամանատար, որը ունակ է ղեկավարելու բանակը նույնիսկ այն ժամանակ, եթե Աստված ոչ անի, լինի պատերազմ: Համոզված եմ, որ բանակի մեծամասնությունը, եթե չասենք ավելին, կլինի տալու է Սերժ Սարգսյանին՝ ճանաչելով մարդու, որը սասնյակ տարիներ եղել է պաշտպանության նախարար եւ ամեն ինչ արել է բանակի մարտունակության համար: Սերժ Սարգսյանը պատարներ է ստեղծել, որը բանակի համար մեծ նշանակություն ունի: Համոզված եմ, որ նա կլինի շատ լավ նախագահ: Ցանկանում եմ մեր ժողովրդին խաղաղություն, բանակն էլ միշտ լինի մարտունակ»:

ՆԱԻՐԻ ՄՈՒՐԱԴԵԱՆ

Մի անգամ Երեւանում՝ 2007-ին

Ինչ կատարվեց եւ ինչպես փոխվեց մայրաքաղաքը

2007-ը քաղաքական եւ տնտեսական զարգացումների առումներով կարելի է առանձնահատուկ համարել: Այն առանձնահատուկ էր նաեւ երկրի մայրաքաղաքի համար: Անցյալ տարի Երեւանում իրականացվեցին այնպիսի խոշորածավալ ծրագրեր, որպիսիք չէին իրականացվել անգամ խորհրդային ժամանակներում, չխոսելով արդեն անկախության հաջորդած տարիների մասին: Բավական է հիշատակել մեկ ցուցանիշ՝ 2007-ին Երեւանի համար կատարված կապիտալ ծախսերը կազմեցին 26,6 մլրդ դրամ, գերազանցելով 2003-ի ծախսը 22 անգամ: Անցած տարիների ընթացքում, փաստորեն, ամբողջությամբ իրականացվեց 4 տարի առաջ կառավարության հաստատած Երեւան քաղաքի 2004-2007 թվականների սոցիալ-տնտեսական զարգացման ծրագիրն իր բոլոր ուղղություններով: Ավելորդ չէ թերեւս նշելը, որ առանց ամբողջ երկրի տնտեսության զարգացման եւ գործող իշխանությունների քաղաքական կամքի, այդ ամենի իրականացումը հնարավոր չէր լինի: Վերունշյալն, անշուշտ, պարտադիր, բայց բավարար պայման չէր նման աննախադեպ նախագծերը կյանքի կոչելու համար: Պետք էր նաեւ մեկը, որ կարողանար հաջողությամբ իրագործել դրանք:

Երբ 4 տարի առաջ Երեւանի քաղաքապետ նշանակվեց Երվանդ Զախարյանը, նրա գործունեության սկզբնական շրջանը կարծես թե այնքան էլ հաջող չէր ստացվում: Սակայն աստիճանաբար սկսեցին աշխատել նրա գործարկած մայրաքաղաքային տնտեսության կառավարման մեխանիզմները, եւ դրական արդյունքներն իրենց սպասել չտվեցին: Աշխատանքների իրականացման կոնկրետ ժամանակացույցերով նախանշված նպատակները սկսեցին կյանքի կոչվել եւ այսօր Երվանդ Զախարյանը կարող է խոսել ժամանակին խոստացած եւ արդեն կատարված աշխատանքի մասին:

Ամենանշանակալի առաջընթաց արձանագրած ոլորտն անցնող տարիներին, անշուշտ, քաղաքաշինությունն է: Անցյալ տարի ավարտվեց 4 տարի առաջ սկսված Երեւանի խոշորագույն նախագծի՝ Հյուսիսային պողոտայի շինարարությունը: Նախագիծը, որի հեղինակն Ալեքսանդր Թամանյանն էր, որը, սակայն, անցած 80 տարվա ընթացքում կյանքի չկոչվեց: Նկատի ունենալով Հյուսիսային պողոտայի կառուցման ծավալները եւ անհրաժեշտ ներդրումները, կարելի է ասել, որ այն ռոսական օինակր էր պատմանակում եւ համարձակություն պահանջում:

Տես էջ 3

Թուրքիան հիասթափված է

Թուրքիայի արտգործնախարարությունը հայտարարություն է տարածել ԱՄՆ-ի նախագահության թեկնածության համար պայքարող դեմոկրատական թեկնածուների՝ Բարաք Օբամայի եւ Հիլարի Քլինթոնի՝ Հայոց ցեղասպանությունը ճանաչելու առնչությամբ հայտարարություններին: «Մենք ափսոսանքով ենք ընդունում ԱՄՆ-ի նախագահության թեկնածության համար Դեմոկրատական կուսակցության՝ միմյանց հետ պայքարող թեկնածուների՝ 1915 թվականի իրադարձությունների առնչությամբ արած հակական մոտեցումները սատարող հայտարարությունները: Ներկուսակցական պայքարը, որի շրջանակում իրականացվում են մեր պատմության վրա ստվեր նետելու ջանքեր, վիրավորում է թուրք ազգին եւ խոր հիասթափություն պատճառում մեզ», նշված է Թուրքիայի արտաքին գործերի նախարարության հայտարարությունում:

Դիտորդները հավաստարմագրվել են

Հունվարի 28-ի դրությամբ ԿԸՀ-ն ընտրություններում դիտորդական առաքելություն իրականացնելու նպատակով հավատարմագրել է 18 տեղական հասարակական կազմակերպության, ընդհանուր առմամբ, 7169 ներկայացուցիչների եւ 4 միջազգային կազմակերպությունների՝ ԵԱՀԿ/ԺՀՄԻԳ-ը եւ ԵԱՀԿ խորհրդարանական վեհաժողովը, ԱՊՀ գործադիր կոմիտեն եւ Միջխորհրդարանական վեհաժողովը: Առավելագույն թվով՝ 4010 դիտորդ հավատարմագրել է «Ընտրությունը քոնն է» ՀԿ-ն, նվազագույն՝ 3 դիտորդ «Երբունի» համայնքների զարգացման կենտրոնը: Դիտորդների հավատարմագրման վերջնաժամկետը փետրվարի 9 է:

54 տոկոս ստացած Սաակաշվիլու խոստումներին չի հավատում հարցման մասնակիցների 45 տոկոսը

Ընտրությունները բավականին յուրօրինակ երեւույթ են, հասկարես, երբ վիճարկելի է դրանց ժողովրդավարության չափանիշներին համապատասխանելու բաժինը: Հունվարի 5-ին Վրաստանում արտահերթ նախագահական ընտրություններին տրված միջազգային դիտորդական առաքելության գնահատականն այդպես էլ որոշակիության մեծ կշիռ ձեռք չբերեց:

Անեն դեպքում, ձայների մոտ 54 տոկոսով հաղթանակ ստացած Միխեիլ Սաակաշվիլու խոստումներին, «Կվիրիս Պալիտրա» («Շաբաթվա ներկապնակ») վրացական թերթի անցկացրած հարցման համաձայն, չի հավատում հարցվածների 45 տոկոսը: Ընդ որում, հարցման մոտ 450 մասնակիցների 27,7 տոկոսն էլ դժվարացել է պատասխանել հարցին, թե հավատո՞ւմ է արդյոք Միխեիլ Սաակաշվիլու խոստումներին:

Սաակաշվիլու խոստումներին հավատում է հունվարի 21-25-ն անցկացված հարցմանը մասնակից քաղաքացիների միայն 27 տոկոսը: Թերեւս կարելի է ենթադրել, թե նման արդյունքների դեպքում ընտրողների ինչպիսի ճեղքի վրա կարող էր հույս դնել Սաակաշվիլին:

Ա. Հ.

«Մեր բանակն ուժեղ է, բայց միտումները մտահոգիչ են»

Նախագահի թեկնածու Վազգեն Մանուկյանն այս կարծիքին է

Մեր բանակը ուժեղ էր 90-ականների սկզբին, երբ Վրաստանն ընդհանրապես բանակ չուներ, իսկ Ադրբեջանին էլ պարտություն էինք տալիս, որ մենք այն ժամանակ էլ էինք ուժեղ, որովհետեւ հաղթեցինք, հիմա՞ էլ ենք ուժեղ, բայց մտահոգիչ են միտումները։ Ազգային բանակի կազմավորման 16-ամյակի օրը՝ երեկ, «Փաստարկ» ակումբում Հայաստանի բանակը Վրաստանի եւ Ադրբեջանի բանակների հետ համեմատելիս հայտարարեց ԱԺՄ նախագահ, նախագահի թեկնածու, 1992-ին պաշտպանության նախարար եղած Վազգեն Մանուկյանը։

Հայոց բանակի կազմավորման պատմությունը ներկայացնելիս Վազգեն Մանուկյանն ուրախությամբ ընդգծեց, որ այսօր մեր երկրում բանակի ունեցած դերը չի կարելի թերագնահատել։ «Այս տարածաշրջանում ապրելով՝ մենք երբեք չենք լինի Շվեյցարիա։ Մեզ խիստ պետք է ուժեղ եւ մարտունակ բանակ, հակառակ դեպքում մենք կկորցնենք այն ամենը, ինչ ունենք», ասաց ակումբի հյուրը՝ միաժամանակ նշելով, որ ազգային բանակի հարցում մերժելի են երկու ծայրահեղ մոտեցումներն էլ։ Նախագահի թեկնածուի խոսքով, իր նախընտրական ծրագրով առաջարկվում է ժամկետային զինծառայությունը դարձնել սկզբում 1,5, հետո 1 տարի։ Սրան զուգահեռ էլ՝ պետք է անցնել նաեւ պրոֆեսիոնալ բանակի ձեւավորմանը, որում կներգրավվեն հենց այն կռված զինվորները, ֆիդայիները, որոնք պրոֆեսիոնալ են։ «Միայն հզոր բանակով այս տարածաշրջանում դիմակայելը քիչ է։ Կարեւոր է ուժեղ տնտեսություն ունենալ, երաշխավորված անվտանգություն՝ միջազգային տարբեր կազմակերպությունների հետ կապված, բայց երկրի անվտանգության հարցում բանակը ֆունդամենտալ դեր ունի», ասաց նախագահի թեկնածուն, հետո ընդգծեց, թե մյուս ծայրահեղությունն էլ մերժելի է, երբ ասում են՝ առանց բանակի էլ կարող ենք ապրել։

Վազգեն Մանուկյանն ակնհայտ հպարտությամբ ներկայացրեց ազգային բանակի ձեւավորման պատմությունը, որը կազմավորվեց ղարաբաղյան պատերազմի բովում եւ հաջողությամբ հաղթանակ տարավ պատերազմում։ Հիշեց առաջին զենքերը Ռուսաստանից բերած Վոժդին, առաջին ջոկատների հրամանատարներին, Շուշին, Լաչինը, Ֆիզուլին եւ վերջապես Արցախի գործողությունները, որոնցով «կոտրվեց» Ադրբեջանի մեջքը։ Այսօրվա բանակի ամրության եւ մարտունակության գնահատականը տալիս Վազգեն Մանուկյանը ընդգծեց բանակում բարոյահոգեբանական նորմալ մթնոլորտի կարեւորությունը, որը նույնքան անհրաժեշտ է հզոր բանակին, որքան զինտեխնիկան եւ կարգը։

Ներքաղաքական իրավիճակին անդրադառնալիս նախագահի թեկնածուն նախ գոհունակություն հայտնեց լրատվամիջոցների լռությունից՝ անգամ եթե դա արվում է արտաքին մոնիտորինգի պատճառով, հետո էլ հավելեց, որ այս ընթացքում, իր կարծիքով, առերես հակամարտություն, բացի Լեւոն Տեր-Պետրոսյանից եւ Սերժ Սարգսյանից, մյուսների միջեւ կարծես չկա։

Նախօրեին Թալինում Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի հանրահավաքին այլ թեկնածուի կողմնակից մեկին են ծեծել, իսկ Արամ Սարգսյանն էլ սպառնացել է Արտաշես Գեղամյանին։ Այս տեղեկությանը Վազգեն Մանուկյանն արձագանքեց, թե նախկինում էլ նման դեպքեր եղել են, բայց սադրանքները իշխանական թեւից են եղել, իսկ երբ ընդդիմության պառակտում է նման բան լինում, նախագահի թեկնածուն ափսոսելի է համարում։

«Այս ընտրությունների ժամանակ ընդդիմության մեջ բացարձակ ֆավորիտ չկա, ինչպես, օրինակ, 2003-ին էր, երբ նույնիսկ երկու ֆավորիտ կար՝ Արտաշես Գեղամյանն ու Ստեփան Դեմիրճյանը», հայտարարեց Վազգեն Մանուկյանը։ Նրա խոսքով, ֆանտաստիկա է Հայաստանում ընդդիմության հաղթանակն առաջին փուլում։ Նախագահի թեկնածուի մեկնաբանմամբ, ընդդիմությունից շատ ձայներ ստացած թեկնածուն դուրս կգա երկրորդ փուլ եւ կմրցի Սերժ Սարգսյանի հետ։

ԳՈՀԱՐ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

Խմբ. կողմից. - **Հարգարժան պրն Վ. Մանուկյանին տեղեկացնենք, որ Շվեյցարիայի պաշտպանության բանակը Եվրոպայում ամենամարտունակներից է, անգամ պատրաստ՝ միջուկային պատերազմից պաշտպանվելու։ Մինչեւ 45 տարեկան ամեն շվեյցարացի այր երկրում տարին 1 ամիս պարտադիր ծառայում-վերապատրաստվում է բանակում։**

Համապետական ընտրությունների ուժը

Վերջին տարիներին Երեւանը ծեծեցինք, կառուցապատեցինք, էլիտարներն արեցինք, որտեղ մի բուռ հող գտանք՝ կառուցապատեցինք, որտեղ էլ չկար՝ ստեղծեցինք։ Ասես հայաստանաբնակներով Երեւանում տեղավորվելու, միատեղվելու ծրագիր ենք իրականացնում։ Սա էլ, իհարկե, փաստ լինելու չափ իրական չէ, քանի որ հանրապետության սահմաններում, բայց մայրաքաղաքից դուրս ապրողները այլ համայնքների բնակիչներ են դառնում, իսկ այդ այլ համայնքներում էլ վաղուց բնակվող մեր հայրենակիցները լրացնում են հայոց սփյուռում մայրաքաղաքի բնակիչների շարքը։ Միայն թե առաջինները ընդմիշտ կամ երկարաժամկետ, վերջինները՝ սեզոնային ընտրությամբ։ Ու, հինգամյա ընդհանուր առմամբ չնչին բարեկեցության ֆոնին մեծահարուստներն էլ ավելացան ու, ի թիվս այլ խնդիրների՝ բնապահպանական խնդիրներին վերից նայելով՝ Գեղարդ փակել-փորող սարերը երազիր ծախեցինք եւ իրականացնում ենք՝ հանուն հարմարավետ ապրելու եւ արագ-դրամը ներկայացնելիս ավելացված ավտոստանդերի հանակ զգացելու։

Գրում ենք առաջին դեմքով նկարագրածին միայն որպես ժամանակակցի դերում մասնակից լինելով հանդերձ, քանի որ որքան էլ ներքեւում ասենք, կամ վերեւների լսելիքին չի հասնում, կամ էլ հասնում ու առանձնապես չի կարեւորվում։

Բայց ո՛չ, ինչ ուզում է՝ ասենք, բազմակի հաստատում անցած փաստ է, որ համապետական ընտրությունները մեր բարձրաստիճան այրերին ներքեւ են ձգում վերին ոլորտներից։ Նրանք էլ կամա-ակամա առնչակից են դառնում իրականությանը, բայց կրկին իրենց՝ «վերին» իրականությանը։ Ոչ վաղ անցյալում տեսանք, ինչը՝ վարչապետ Սերժ Սարգսյանը ոտք դրեց Երեւանի մետրոպոլիտենի տարածք եւ ոտքը օրհնված էր, ձեռքն էլ լիքը։ Գնաց ու ինչ մնաց զարմանալի տեսած-իմացածից։ Ենթարկությունն էլ խոսեց նրա բերանով. «Մարդիկ մտնում են մետրո, տեսնում՝ կարում ա, մտածում են՝ կեղտի ու էլ չեն նստում»։ Նաեւ մանրակրկիտ բացատրեց՝ ինչ պետք է արվի. «Վագոններում չեն լինի պատռված նստատեղեր, քանդված ներկ, փչացած լամպեր։ Մեր վագոնների տեսքը նորմալ պետք է լինի։ Սա ինչ ա»։ Ինչպես ասում են, ցանկությունը բարի է, ոգեւորությունը՝ չափազանց ուղղված, երբ իրավասուները նոր են ծանոթանում երկար ժամանակ գործին ու հենց վարչապետն էլ ներկայացրեց մետրոպոլիտենի տնօրենին. «Յոլա գնալու ժամանակները անցել են, պետք է արդեն զարգացման մասին մտածել»։

Եվ ահա նախընտրական փուլում տեսանելի ակտիվությամբ այդ զարգացման մասին իր ունեցած-չունեցած միտքերի հետ մտածում է ՀՀ 9 նախագահացու։ Յուրաքանչյուրն իրեն լավագույնն է համարում առաջատարի դերում եւ ջանում հավաստել դրանում նաեւ ընտրողին։ Օրենքով էլ սահմանված է քաղաքացու իրավունքն ու անհրաժեշտությունը։ Մարդիկ էլ տեր են կանգնում իրենց իրավունքին ու ներկայանում ընտրողին՝ բերելով իրենց իրականությունը։ Այդ ընթացքում էլ նախօրեին մայրաքաղաքի Էրեբունու համայնք էր այցելել ՀՀ նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանը։ Այդ պատվին կայարանամերձ հրապարակի իրականությունը երկու-երեք օր տարբեր էր մնացյալից, ակնհայտից։ ՀՀ նախագահի թեկնածուն կայարանամերձ հրապարակը տեսավ մաքրված, հիանալիորեն մաքուր ու երթեւեկելի։ Սասունցի Դավթի արձանի շրջակայքը այդչափ խնամված չէր եղել վերջին տարիներին։ Եվ այդչափ տոնականացված եղել էր երեւի մեր էրոսի հազարամյակի նշման եւ արձանի տեղադրման ժամանակ։ Ամեն դեպքում, Էրեբունի համայնքի եւ կայարանամերձ հրապարակի համար այս նախադեպին ականատես լինելուց հետո մնում է ասել՝ մաքրություն բերող օրհնված ոտքի խալի չանի, շատ ենք դեռ լինի ու երկար մնա։

Անկախ ամեն ինչից, համապետական ընտրություններն, իրոք, վերին ոլորտներից ցած բերում են այնտեղ գտնվողներին, բայց չեն նույնականացնում նրանց եւ մյուսներից իրականությունը։

ՆՈՆԱ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

Հայկական բանակը լավագույնների շարքում

«Զինվորական փորձագետների կարծիքով, ԱՊՀ երկրների մեջ իրական մարտունակություն ունեն Ռուսաստանի, Բելառուսի եւ Հայաստանի բանակները», հավաստել, տեղի մամուլում կարդալով այս պրոֆեսիոնալ հետեւությունը, ռուսաստանցի ամեն մի հայ տոգորվում է գոհունակության զգացումով։

Հիշյալ ռազմական վերլուծության մեջ, անդրադառնալով նորանկախ պետությունների ազգային բանակների կազմավորման գործընթացին, նշվում է, որ դրանց հիմքը կազմել են խորհրդային բանակից մնացած սպառազինությունները։ Դրանք համաչափ չեն բաշխվել։ Ամենից շատ շահել են Ուկրաինան եւ Բելառուսը, որտեղ տեղաբաշխված են եղել ռազմավարական կարեւորության հզոր ռազմական օկրուգների խոշորական պաշարներով։

Որպես սոսկ հակաթուրքական ուղղություն, առաջնային չի համարվել Անդրկովկասյան օկրուգը, որն էլ նվազ հագեցած է եղել ռազմական տեխնիկայով։ Ամենաթույլը եղել է Միջին Ասիան։

Զինաբաշխման առումով մեծ խառնաշփոթ է ստեղծվել Անդրկովկասում ի հետեւանք ազգամիջյան ծավալուն բախումների։ Ընդամենը ռազմական տեխնիկան այստեղ «զենքի» միջոցով հաճախ է վերաբաժանվել հաղթողների եւ պարտվողների միջեւ՝ աբխազներին ու օսերին՝ վրացիներից, ղարաբաղցիներին՝ ադրբեջանցիներից։ Արձանագրվում է, որ հայերը ղարաբաղյան պատերազմում տեխնիկայի նվազ կորուստներ են կրել։

Հատուկ նշվում է, որ Հայաստանում մեծ ուշադրություն է նվիրվում բանակին։ Ընդ որում, տեղական ռազմական շինարարության մեջ շեշտը դրված է ցամաքային զորքերի վրա, թեեւ հայկական բանակն ունի նաեւ մարտունակ ինքնաթիռներ, ուղղաթիռներ, հակաօդային պաշտպանության համակարգ եւ այլն։

Դժվար է ասել, տվյալները ճի՞շտ են, թե՞ ոչ, սակայն ասվում է, որ Հայաստանն ունի սոսկ մեկ վերագրավիչ-կործանիչ։ Իսկ քանի որ աշխարհում կան բանակներ, որ դա էլ չունեն, հետեւաբար Հայաստանը կարող է հավակնել... Գինեսի ռեկորդի։

Պարզվում է, որ զինվորականներն էլ կարող են սրամտել...

ՌՈՒԲԵՆ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ,
Մոսկվա

Ինչո՞ւ ծեծեցին Թալինի բնակիչ Սարգիս Կարապետյանին

ՀՀ դատախազության Արագածոտնի մարզի Թալինի տարածքային բաժինը հունվարի 27-ին հաղորդում է ստացել Թալինի բնակիչ Սարգիս Կարապետյանից՝ ՀՀ նախագահի թեկնածու Լ. Տեր-Պետրոսյանի նախընտրական հանդիպման ժամանակ իրեն ծեծելու մասին։ Հաղորդման հիման վրա նախապատրաստված նյութերով պարզվել է, որ հունվարի 27-ին, ժամը 11.30-ի սահմաններում, Թալին քաղաքի հրապարակում ՀՀ նախագահի թեկնածու Լ. Տեր-Պետրոսյանի նախընտրական հանդիպման ժամանակ Ժ. Սափեյանը, Մ. Սափեյանը, Տ. Բաղդասարյանը եւ մի խումբ այլ անձինք ծեծել են Ս. Կարապետյանին։ Դեպքի առթիվ Թալինի տարածքային բաժնում հարուցվել է քրեական գործ, տեղեկացանք ՀՀ գլխ. դատախազության ինտերնետային էջից։

«Ազգը» փորձեց մի քանի տարբեր աղբյուրներից պարզել ծեծկռտուքի պատճառը։ Թալինցիները պատմեցին, որ Սարգիս Կարապետյանը (Սաքո) գնացել է նախընտրական հանդիպմանը, որ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանին ասի. «Թալինցիները քեզ չեն սիրում ու չեն ընդունում, ինչի՞ համար ես եկել...»։ Ու երբ նա բարձրաձայն բղավել է, ամենակցի Մելինե եւ Ժիրո Սափեյան եղբայրները, Կաքավաբերդի գյուղի բնակիչ, նախկին զինկոմ Տիգրան Բաղդասարյանը հարձակվել են Սաքոյի վրա ու տո՛ւր թե կտաս...։ Իսկ թե ինչո՞ւ հատկապես Թալինի հարակից գյուղի բնակիչներն էին բորբոքվել ու ծեծկռտուք սարքել, զրուցակիցներս նշեցին. «Դրանք նախկին պաշտոնյաներ են, գործից հանել են իրենց, հիմա աչքի ընկնելու համար կամ էլ հետագայում նոր պաշտոններ ստանալու ակնկալիքով, իրենց ցույց են տվել»։

Արցախյան պատերազմի մասնակից, հրամանատար Սաքոյին շատերն են ճանաչում ու ահա թե ինչպես բնորոշեցին. «Լավ կռված տղա է։ Ազատամարտիկ է, բայց էությամբ անհավասարակշիռ, անկայուն անձնավորություն է ու շատ էմոցիոնալ։ Սաքոն նախկինում եղել է Դաշնակցության անդամ, հետո հիմնադրել է «Ազգի փրկություն» կուսակցությունը ու հետագայում էր ուզում անել, տարբեր ժամանակ տարբեր դիրքորոշումներ ուներ։ Էն, որ ժողովուրդն ասում է. «Դրա պարանին լվացք չի փռվի», հենց Սաքոյին է վերաբերում»։

Մարզի իրավապահներից տեղեկացանք, որ տուժողին տրվել է դատաբժշկի ուղեգիր, ուղարկվել դատաբժշկական փորձաքննության ու դեռ նախաքննությունը շարունակվում է։ Հարուցված քրեական գործը նախատեսում է պատիժ՝ նվազագույն աշխատավարձի առավելագույնը՝ 100-ապատիկի չափով կամ ուղղիչ աշխատանքներով, առավելագույնը՝ 1 տարի ժամանակով կամ կալանքով՝ 2 ամիս ժամկետով։ Քանի որ դեռ դատաբժիշկների եզրակացությունը չի ստացվել եւ հայտնի չէ, թե տուժող Սարգիս Կարապետյանի ստացած մարմնական վնասվածքները թեթեւ, միջին, թե՞ ծանր աստիճանի են, ուստի առայժմ հստակ պատասխան տալ հնարավոր չէ, պարզաբանում էին իրավաբաններն ու նշում, որ ամեն մի պահի կարող է հոդվածը փոխվել՝ դատաբժիշկներից ստացած եզրակացությունը հաշվի առնելով։

ՄԱՐԻՆԵ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ

«ԱԶԳ» ՕՐԱԹԵՐԹ
Հրատարակվում է [illegible]
Հիմնադիր եւ հրատարակիչ
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ» ՍՊԸ
Երեւան 375010 Հանրապետության 47
ֆաքս 374 10 562863
e-mail: azg@azg.am
azg2@arminco.com
www.azg.am
Գլխավոր խմբագիր
ՅԱԿՈԲ ԱՎԵԴԻՔՅԱՆ /հեռ. 521635
Խմբագիր
[illegible] /հեռ. 529221
Հասարակություն (գովազդ) /հեռ. 582960
Լրագրողների սենյակ /հեռ. 581841
Համակարգչ. ծառայություն /հեռ. 582483
[illegible]
/հեռ. 529353
[illegible]
«Ազգ» թերթի
[illegible]
"AZG" Daily NEWSPAPER
Editor-in-chief
H.AVEDIKIAN / phone: 374 10 521635
47 Hanrapetoutian st.,
Yerevan, Armenia, 0010

Մի անգամ Երեւանում՝ 2007-ին

Ինչ կատարվեց եւ ինչպես փոխվեց մայրաքաղաքը

1-ին էջից

Սակայն այսօր արդեն Հյուսիսային պողոտան իրականություն է: Նրա շինարարության ընթացքում շուրջ 100 մլրդ դրամ ներդրումներ կատարվեցին: Կառուցվեցին Երեւանի երկու հիմնական հրապարակները՝ Հանրապետության եւ Ազատության, միմյանց միացնող մոտ 500 մետր երկարությամբ հետիոտն ճանապարհ եւ նրան շրջապատող երկու սանդղավ նորաոճ եւ կենցաղային ժամանակակից պահանջներին համապատասխանող շենքեր իրենց ենթակառուցվածքներով՝ ստորգետնյա ավտոկայանատեղերով, շուկաներ, ջրամեկուսացման եւ ջրահեռացման, լուսավորության համակարգերով: Մինչդեռ նախկինում այստեղ կավաշեն տներով, աղավաղված կտուրներով եւ նեղ փողոցներով քաղաքամաս էր, որի զանազան հատվածներում վազվզում էին առնետները:

Հաջորդ խոշոր նախագիծը, որի շինարարությունն այժմ ընթացքի մեջ է, Գլխավոր պողոտան է, որը ձգվում է Վարդան Մամիկոնյանի արձանի մոտից մինչեւ Հրազդանի կիրճ: Այն նույնպես պետք է լինի հետիոտն ճանապարհ, իր ամբողջ երկայնքով ունենա ստորգետնյա ավտոկայանատեղեր եւ կանաչ տարածքներ: Այս, ինչպես նաեւ մայրաքաղաքի մի շարք այլ հատվածներում նախատեսվող կառուցապատմամբ փաստորեն կվերանան մայրաքաղաքին ոչ հարիր հին ու խարխուլ շենքով քաղաքամասերը եւ կկառուցվեն ժամանակի պահանջներին համարժեք շենքեր: Այս բոլոր նախագծերն իրականացվում են ըստ Երեւանի զարգացման գլխավոր փաստաթղթի՝ 2005-ին ընդունված գլխավոր հատակագծի: Պատկերացնելու համար գլխավոր հատակագծի ընդունման կարեւորությունը քաղաքի հետագա զարգացման համար, նշենք, որ նախկին գլխավոր հատակագիծն ընդունվել էր 1971-ին եւ բացարձակապես չէր համապատասխանում ներկայիս պահանջներին: Հարկ է նշել նաեւ, որ անցյալ տարի մշակվել են գլխավոր հատակագծից բխող համայնքների գոտեւորման նախագծերը: Արդեն իսկ պատրաստ են Կենտրոն, Դավիթաշեն, Արաբկիր, Աջափնյակ, Նոր-Մարաշ համայնքների, ինչպես նաեւ «Մասիս» գործարանին եւ Տիչինայի փողոցին հարող տարածքների գոտեւորման նախագծերը:

Խոսել մայրաքաղաքում իրականացվող շինարարության ծավալների մասին, անհնար է չհիշատակել բոլոր երեւանցիներին անմիջականորեն առնչվող ճանապարհային հանգույցների, անցուղիների, անցումների կառուցման մասին: Տրանսպորտային միջոցների կտրուկ աճը բարդ խնդիրներ է առաջացնում մայրաքաղաքի կենսագործունեության համար եւ ճանապարհային ցանցի թողունակության ապահովումը կենսական նշանակություն է ձեռք բերում: Թերեւս դրանով էր պայմանավորված Երեւանի միանգամից մի քանի հատվածներում նոր հանգույցների եւ անցուղիների կառուցումն անցած տարի, որոնց ծավալները գերազանցում էին մայրաքաղաքում վերջին 10-15 տարիներին իրականացված բոլոր շինարարական աշխատանքների ծավալները միասին վերցրած: Չնայած այն անհարմարություններին, որոնք զգացին մեր համաքաղաքացիները այդ շինարարության ընթացքում, այսօր արդեն կարող ենք ասել, որ վերոնշյալ կառույցների շարքը մեծապես հեշտացրեց երթեւեկությունը եւ բարձրացրեց ճանապարհային ցանցի թողունակությունը: Պարզապես թվարկենք, թե ինչ է կառուցվել 2007-ին:

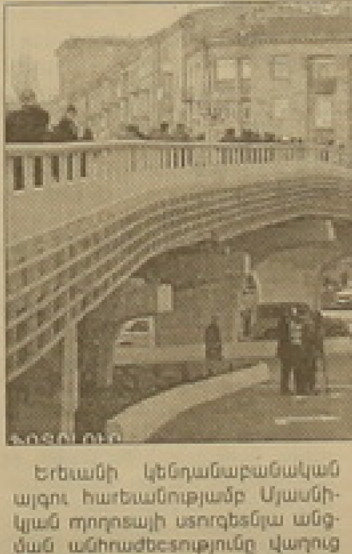

Երեւանի կենդանաբանական այգու հարեւանությամբ Մյասնիկյան պողոտայի ստորգետնյա անցման անհրաժեշտությունը վաղուց գոյություն ուներ, քանի որ պետք է ապահովեր այգի այցելողների անվտանգ տեղաշարժը: 38 մետր երկարությամբ եւ 4 մետր լայնությամբ այս անցումը եւս տարեվերջին շահագործման հանձնվեց:

Առավել խոշոր եւ մեծ ծավալների շինարարական աշխատանքներ պահանջող կառույցը թերեւս «Այրարատ» կինոթատրոնի հարեւանությամբ Խանջյան-Տիգրան Մեծ-Ագաթանգեղոս ճանապարհային ստորգետնյա հանգույցն էր, որը նպատակ ունի Տիգրան Մեծի պողոտայի տակով Խանջյան փողոցով անընդմեջ երթեւեկություն ապահովել: Այս նախագծի միայն առաջին փուլն ավարտվեց անցյալ տարի, իսկ կառույցն ամբողջությամբ պատրաստ կլինի այս տարվա օգոստոսին: Խանջյան փողոցում կառուցված հաջորդ հետիոտն գետնուղին եւ ստորգետնյա անցումը, որն ավտոմեքենաների անընդմեջ հոսք կապահովեր Խանջյան փողոցով եւ անվտանգ անցում Վարդանանց-Խանջյան խաչմերուկի հետիոտն գետնուղով, կառուցվեցին ինն ամիս տեւած շինարարության ընթացքում: Եւս մեկ ստորգետնյա անցում է կառուցվել Նալբանդյան-Իսահակյան-Ալեք Մանուկյան փողոցների խաչմերուկում:

«Բարեկամության» հրապարակում կառուցվեց Կասյան եւ Բաղրամյան փողոցները միմյանց միացնող էստակադան եւ փոքր-ինչ հեռու՝ Բաղրամյանից դեպի Օրբելի փողոց տանող տրանսպորտային թունելը: Չնայած կառույցի բարդ լինելուն, աշխատանքների կազմակերպվածության շնորհիվ կառուցվեց 4 ամսվա ընթացքում:

Անցյալ տարի սկսվեց նաեւ Խանջյան-Հերացի փողոցների հատվածում Գետառի հունի ծածկումը: Գետառի որոշակի հատվածը ծածկելու անհրաժեշտությունն առաջացել է Խանջյան փողոցից Հերացի փողոց անխոչընդոտ երթեւեկության ապահովման նպատակով:

Երեւանը օդանավակայանին կապող Իսակովի պողոտան 2004-ին սկսված վերակառուցման հետեւանքով վերածվել էր արագընթաց ճանապարհի եւ տարբեր հատվածներում ստորգետնյա անցումների հրատապ անհրաժեշտություն էր առաջացել: 2006-ին այստեղ կառուցվեց 3 ստորգետնյա անցում, 2007-ին եւս 3 ստորգետնյա եւ մեկ վերգետնյա անցումներ: Ներկայումս 10 կմ երկարություն ունեցող այս ճանապարհն ունի 8 անցումներ:

Ազատության պողոտան հիմնովին նորոգվել է եւ «Հաղթանակ» զբոսայգու մոտ կառուցվել ստորգետնյա անցում: Միաժամանակ բարեկարգվել է «Լամբադա» կամուրջը, «Հաղթանակ» զբոսայգուց մինչեւ Բաբայան փողոց 3-ական մետրով լայնացվել է պողոտան:

Սակայն բացի քաղաքաշինական ծրագրերից եւ ճանապարհաշինական նախագծերից, անցյալ տարին Երեւանի համար նաեւ շինարարական աշխատանքների տարի էր: Ասֆալտապատվեցին եւ հիմնանորոգվեցին մի շարք կարեւոր փողոցներ, լուսավորվեցին 136 փողոցներ, ստեղծվեցին 29 այգիներ եւ պուրակներ, վերականգնվեց ոռոգման ցանցի զգալի մասը:

Մայրաքաղաքի տրանսպորտային ծանրաբեռնվածությունը կարգավորելու նպատակով քաղաքապետ Երվանդ Զախարյանը սկսեց տանել միկրոավտոբուսային երթուղիները ավտոբուսայիններով փոխարինելու քաղաքականություն: Քաղաքապետարանն անցյալ տարի ձեռք բերեց եւս 80 նոր ավտոբուսներ, այդ թվում տեղական բյուջեի միջոցներով գնված եւ մայրաքաղաքում շահագործվող նոր ավտոբուսների թիվը հասցնելով 271-ի: Սակայն առավել կարեւորն այստեղ այն է, որ ավտոբուսների շահութաբեր գործունեության հնարավորությունը սկսեցին զգալ եւ ավտոբուսներ ներկրել նաեւ մասնավոր տնտեսվարողները: Անցյալ տարի, առաջին անգամ վերջին 15 տարիների ընթացքում, Երեւան բերվեցին նաեւ նոր՝ «Լիազ» մակնիշի 15 տրոլեյբուսներ:

Վթարային շենքերի բնակիչներից շատերի համար 2007-ը բնակարանամուտի տարի էր: Արդեն 3-րդ տարին շարունակ 4-րդ կարգի վթարայնության շենքերի բնակիչների համար Երեւանի քաղաքապետարանը կառուցում է նոր շենքեր: Անցյալ տարի կառուցվեց եւս 4 այդպիսի շենք՝ 3-ը Մալաթիա-Սեբաստիայում եւ 1-ը Դավիթաշենում: 210 ընտանիքներ տեղափոխվեցին նոր բնակարաններ, ազատվելով վթարային շենքի փլատակների տակ հայտնվելու մտավախությունից եւ վտանգից: Ինչ մնում է 3-րդ կարգի վթարայնության շենքերին, ապա 2004-2007-ին ամրացվել են 38 այդպիսի շենքեր, որի համար տեղական բյուջեից ծախսվել է 2,6 մլրդ դրամ: 2008-ին նախատեսվում է ամրացնել 11 նման շենք:

Սոցիալական նշանակություն ունեցող խոշոր ծրագիր էր անցյալ տարի կառավարության որոշմամբ սկսված Երեւանի շենքերի վերելակների հիմնանորոգման եւ արդիականացման ծրագիրը: Դրանով նախատեսվում է հիմնովին նորոգել շուրջ 2600 վերելակներ, իսկ դրանցից որոշները փոխարինել նորերով: Արդեն իսկ անցյալ տարի շուրջ 400 վերելակներ են նորոգվել եւ այս տարվա երկրորդ կեսին ծրագիրն ամբողջությամբ իրագործված կլինի:

Երեւանում իրականացվող ծրագրերից ոչ բոլորն է հնարավոր ներկայացնել: Սակայն արդեն իսկ կատարվածը հույս է ներշնչում, որ հետագայում եւս մայրաքաղաքի հրատապ կամ երկարաժամկետ լուծում պահանջող խնդիրներն իրենց լուծումները կգտնեն եւ դրական փոփոխությունները ավելի ակնառու կլինեն:

Ա. ՍՏԵՓԱՆՅԱՆ

Այսոր

- Ժամը 8.45-ին «Արմենիա-Մարիոթ» հյուրանոցում տեղի կունենա «Համաստեղ աղեղ եւ համաստեղ նիզակակիր-2008» զորավարժությունների նախնական պլանավորման համաժողովի բացման արարողությունը:
- Ժամը 11.00-ին «Ուրբաթ» ակումբի հյուրն է «Ազգային համաձայնություն» կուսակցության ղեկավար, ՀՀ նախագահի թեկնածու Արամ Հարությունյանը:
- Ժամը 11.00-ին «Հայացք» մամուլի ակումբի հյուրն է Ժողովրդական կուսակցության նախագահ, ՀՀ նախագահի թեկնածու Տիգրան Կարապետյանը:
- Ժամը 12.00-ին «Փաստարկ» ակումբի հյուրն է Տիգրան Կարապետյանը:
- Ժամը 12.00-ին Քաղաքային պանթեոնում (Թոխմախի գերեզմանատանը) Արամ Մանուկյանի շիրիմին կայցելի ՀՅԴ բյուրոյի անդամ, ՀՀ նախագահի թեկնածու Վահան Հովհաննիսյանը:
- Ժամը 17.00-ին Սունդուկյանի անվան թատրոնում տեղի կունենա տոնական համերգ՝ նվիրված զինված ուժերի կազմավորման 16-ամյակին:

Արամ Քոչարյան. «Նախընտրական խաղարշավը մեր մարզում ընթանում է պատշաճ մակարդակով»

«Ազգ» օրաթերթի նախորդ համարում տպագրվել է տեղեկատվություն, որ հունվարի 25-ին անհայտ անձը դիտավորությամբ կոտրել է Վանաձոր քաղաքի Վարդանանց փողոցի թիվ 47 շենքի առաջին հարկում տեղակայված «Օրինաց երկիր» կուսակցության գրասենյակի պատուհանի ապակիները եւ վնասել գրասենյակի ցուցանակը՝ գրասենյակին պատճառելով զգալի վնաս:

Այս օրերին անհայտ անձինք պատռել են նաեւ ՀՀ նախագահի թեկնածուներ Սերժ Սարգսյանի եւ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի քարոզչական պաստառները:

Նման երեւույթների եւ մարզում նախընտրական մթնոլորտի ներկա վիճակի մասին է մեր հարցազրույցը Լոռու մարզում, Հայաստանի հանրապետական կուսակցության Լոռու մարզային խորհրդի նախագահ Արամ Քոչարյանի հետ:

- Նախընտրական քարոզարշավն, ընդհանուր առմամբ, մեր մարզում ընթանում է պատշաճ մակարդակով,- ասաց Ա. Քոչարյանը: - Ազատ եւ անկաշկանդ գործում են բոլոր թեկնածուների քարոզչական շտաբները, հավասար պայմաններ են ստեղծված նրանց քարոզչությունը ՀՀ ընտրական օրենսգրքին համապատասխան անցկացնելու համար: Ե՛վ մարզկենտրոնում, ե՛ւ մյուս բնակավայրերում փակցված են քարոզչական ցուցանակներ եւ ցուցապաստառներ, թեկնածուներն արդեն այցելում են մեր մարզ, հանդիպումներ ունենում ընտրողների հետ: Այս ամենի համար պատասխանատու բոլոր կառույցներն ու գերատեսչությունները իրենց տեղում են, գործում են անթերի պատրաստվածությամբ: Ինչ վերաբերում է «Օրինաց երկիր» կուսակցության գրասենյակի հետ կապված դեպքին, կարելի է դիտարկել երկու տեսանկյունից: Եթե հանցագործությունը կատարել է Արթուր Բաղդասարյանի հակառակորդներից մեկը, ապա ծառայություն է մատուցել իր նախընտրած թեկնածուին: Նաեւ կարծիքներ կան, որ հնարավոր է՝ դա արած լինի հենց ՕԵԿ-ի շտաբը՝ զոհի, տուժածի կերպար ստեղծելու նպատակով: Չեմ կարծում, որ այդ դեպքը ձեռնտու է որեւէ քաղաքական ուժի: Իրավապահ մարմիններն զբաղվում են քննությամբ:

- Պարոն Քոչարյան, ինչպե՞ս եք վերաբերվում Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի նախընտրական շտաբի այն մեղադրանքին, թե գիշերը պատռել են իրենց թեկնածուի քարոզչական պաստառները:

- Նախ հիշեցնեմ, որ նման ահազանգ առաջինն ստացվել է Սերժ Սարգսյանի քարոզչական շտաբից. պատռել են Ս. Սարգսյանի քարոզչական բազմաթիվ ցուցապաստառներ: Երկու դեպքում էլ դատապարտելի են նման արարքները, որոնց հեղինակներն ուղղակի ստահակներ են: Չի բացառվում, որ պատռողները լինեն անչափահասներ, ովքեր չեն գիտակցում իրենց արարքը: Մեղավորները, բացահայտվելուց հետո պետք է պատժվեն: Նման մեթոդներով նրանք առաջին հերթին վարկաբեկում են իրենց նախընտրած թեկնածուին:

- Ինչ կարծիքի եք հայաստանյան լրատվամիջոցներով իրականացվող նախընտրական քարոզարշավի մասին:

- Խիստ հիասթափված եմ, քանզի այս օրերին չեմ տեսնում առողջ բանավիճային մթնոլորտ՝ լուրջ ծրագրերի եւ գաղափարների շուրջը: Թեկնածուների զգալի մասը մի խնդիր է դրել. իրականությունը հասարակությանը ներկայացնել խեղաթյուրված գույներով, անհիմն մեղադրանքներով ապակողմնորոշել ընտրողներին, հիմնականում սլաքն ուղղելով դեպի Սերժ Սարգսյանը:

Կարծում եմ՝ իրենց հաշվարկներում այդ մարդիկ սխալվում են: Բարեբախտաբար, բնակչությունը չի կորցրել զգոնությունը եւ տեղեկացված է այնքան, որ կարող է զանազանել իրականությունը կեղծ մեղադրանքներից: Չնայած մեր երկրում առկա են բազմաթիվ չլուծված հիմնահարցեր, սակայն երկիրը դինամիկ զարգացում է ապրում: Կան բոլոր հիմքերն ասելու, որ զարգացման տեմպերն անշրջելի են եւ առավել արագ ընթանալու միտումներ ունեն:

- Նախընտրական ժամանակաշրջանում կարեւոր է նաեւ պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմինների զերծ մնալը ընտրական օրենսգրքով արգելված գործողություններից: Ինչ կասեիք այս մասին:

- ՀՀ ընտրական օրենսգրքի հոդված 18-ի 4-րդ կետի 1-ին ենթակետի համաձայն՝ պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմիններին, ինչպես նաեւ նրանց ենթակա աշխատակիցներին արգելվում է նախընտրական քարոզչություն կատարել եւ տարբեր տիպի քարոզչական նյութեր տարածել իրենց աշխատանքային պարտականությունները կատարելիս:

Նրանց զգուշացրել ենք, որ պահպանեն ընտրական օրենսգրքի պահանջները եւ զերծ մնան նման գործողություններից:

Հարցազրույցը՝
ՄԱՆԻԱԿ ՍՈՒՔԻԱՍՅԱՆ

www.azg.am
www.azgdaily.com
www.azgdaily.eu

Նախընտրական

Թեկնածուները «Ազգ»-ի հյուրասրահում

Հավասար հնարավորությունները Արամ Հարությունյանի՝ յուրաքանչյուրի նախագահը դառնալու երաշխիք

- Պարոն Հարությունյան, ձեր գլխավորած «Ազգային համաձայնություն» կուսակցությունը քաղաքական ակտիվություն է դրսեւորում նախագահական ընտրությունից ընտրություն: Այս ընտրություններում ո՞րն է ձեր առանձնությունը:

- Իմ առանձնությունը միայն ընտրություններում չի դրսեւորվում, այն ընդհանրապես քաղաքական դաշտում է: Քաղաքական ակտիվություն ասելով եթե նկատի ունեք նախկին պառլամենտական ընդդիմությանը, ապա իրենք չորս տարի շատ ակտիվ կերպով զբաղված էին ընտրությունների արդյունքները վիճարկելով: Հետո պարզվեց, որ փոխզիջման աճուրդ էր: Մինչդեռ քաղաքականության մեջ շատ կարեւոր է խնդիրը ձեւակերպելն ու լուծումներ առաջարկելը: Իրենց ձեւակերպած խնդիրը սխալ էր: Եվ «Արդարության» դաշինքը դրա հետեւանքն է: 2005-ին համագումարի ժամանակ ասում էի հրաժարվել «Սահմանադրական հանրաքվեն որպես իշխանափոխության մրցակցություն» խորագրով: Այդպես էլ եղավ: Ամեն մեկն ինքն իրեն ոչնչացրեց: Մեր ակտիվությունը կոնկրետ խնդրի հետ կապված է: Չի եղել մի կարեւոր խնդիր, որ մենք դիրքորոշում ցույց չտանք: Ես այդպես եմ պատկերացնում եւ ոչ թե ամեն օր որեւէ մեկին հայհոյելով կամ ծեծելով, նույնն է՝ կուսակցությունը: Այդ իմաստով համոզված եմ, որ Հայաստանի քաղաքական ուժերից եզակի ենք, որ սկզբունքային ենք եղել մինչեւ վերջ: Կարող եք նայել բոլոր իմ հարցազրույցները եւ եթե գտնեք մեկ հակասություն տեսնեք, ապա ես քաղաքականությունը կթողնեմ: Նաեւ մաթեմատիկոս լինելով չեմ կարող հակասական համակարգում աշխատել: Նախ՝ մենք որակ ենք հաղորդում հայաստանյան քաղաքական դաշտում, երկրորդ՝ ունենք մեր մոտեցումները, որ ոչ ոք չունի, նաեւ կարեւոր են այն խնդիրներն ու լուծումները, որոնք մենք առաջարկում ենք: Այսօր մեծ մասը 10 ձեւի դիրքորոշում են փոխել, դուր գալու համար խաղեր արել: Մենք երբեք չենք ուզել սիրաշահել եւ ոմանց էլ հարգենք, ընդունենք ընտրական տեխնոլոգիաները, ամեն դեպքում մեզ համար սկզբունքը կարեւոր է:

- Սկզբունքայնությո՞ւնն է առաջադրվելու եւ արդյունք ապահովելու ձեր հիմքը:

- Առաջադրվելով, առաջինը, օգտվել եմ իմ սահմանադրական իրավունքից, երկրորդ՝ կուսակցությունն օգտվել է առաջադրելու իր իրավունքից: Բացի այդ, եթե համեմատում ենք մյուս թեկնածուների հետ, ապա առանձնահատկություններից ենք, եթե չասենք՝ ամենասկզբունքայինը: Կարեւորելով մեր գաղափարների տարածումը, գտնում ենք՝ վճռորոշը փողը չէ, այլ հավասար եթերաժամերն ու բանավեճերի հնարավորությունը: Համեմատելու համար մարդիկ պետք է թեկնածուներին միասին տեսնեն: Եթե մեկին կանչում են մյուսի մասին ասելու կամ սյուներին, վահանակներին ինչ-որ բաներ են կպցնում, ապա դրանով ժողովուրդը համեմատելու հնարավորություն չի ստանում: Կոնկրետ խնդիր առաջադրելով ու դրա մասին զրուցելով համեմատելու իրական հնարավորություն կտանք ընտրողին: Միջին դարերում նույնիսկ մաթեմատիկոսներն են վիճել ժողովրդի առաջ: Ընտրությունը պետք է միայն համեմատությամբ արվի: Համոզված եմ՝ հավասար պայմանների դեպքում երկրորդ փուլում չգիտեմ, թե ով կլինի մյուսը:

- Ձեր ո՞ր առավելություններն են տալիս այդչափ վստահություն:

- Եթե շախմատի օրինակով ասեմ՝ ես Կասպարովից թույլ եմ շախմատ խաղում, բայց մի թագուհի ավելի ունենամ՝ կհաղթեմ, այդպիսի զգացողություն ունեմ: Մեր դաշտում քաղաքական գործիչներ կան, որ շատ ավելի մեծ փորձ ունեն եւ պաշտոններ են զբաղեցրել, բայց իրենց դերը իմ նկատմամբ պարզորոշ է: Իրավունք ունեն ասելու, որ ես հաղթանակած եմ: Եվ ծրագրային առանձնահատկություններից բացի, կարեւորը մեր անցած ճանապարհն է, մեր սկզբունքայնությունը: Այսօր բոլորն են խոսում ժողովրդավարությունից, ընտրական համակարգից, բայց ոչ բոլորն են կրում այդ արժեքները: Ցավոք, ժողովրդավար դառնում են, երբ իշխանությունը կորցնում են կամ հակառակը՝ սկսում են այլ բաներ ասել, երբ իշխանություն են ձեռք բերում: Մեզ մոտ այսպես է. իշխանությունում եմ, ասում եմ՝ կայունություն է, եթե ընդդիմությունում եմ՝ ասում եմ երկիրը խանգարում է ու պետք է փոխել: Ժողովուրդը պետք է կարողանա տարբերել: Եթե գնաք խանութ, կոշիկ առնեք ու տուն հասնեք պատռվի՝ հաջորդ անգամ այդ կոշիկից հաստատ չեք առնի: Այսինքն՝ սկզբունքայնությունը ամենակարեւորն է քաղաքականությունում: Մեկը կարող է ամբողջատիրության դեմ տարիներով պայքարել ու ժողովրդավարություն չընդունել, այլակարծություն չհանդուրժել իր կուսակցության ներսում: Մենք փորձն ու օրինակներն ունենք եւ այս իմաստով մենք տարբեր ենք:

- Թացը չորից տարբերակելու ժողովրդի կարողության վրա հույս դնելը քի՞չ չէ ընտրություններում հաղթանակի հասնելու համար:

- Մեր կարգախոսը հետեւյալն է՝ «Ոչ միայն բոլորի, այլեւ յուրաքանչյուրի նախագահն եմ»: Ուզում եմ, որ իմ ձայնը հասնի յուրաքանչյուրին: Այդ դեպքում, համոզված եմ, իրոք կլինեմ հենց այդ նախագահը: Եվ սա ասում եմ մարզերում մեր հանդիպումների արդյունքում: 2000-ին ստեղծել ենք կուսակցություն, չնայած հիմնադիրները 1988-ից եկած մարդիկ են, իսկ Հայաստանում արդեն կար այնքան կուսակցություն, որ նոր ստեղծելը շատ պատասխանատու էր: Մենք ստեղծեցինք եւ 2003-ին այդ կուսակցությունը հավաքեց այնքան ձայն, ինչքան ՀՅԴ-ն, ԱԺՄ-ը, ընդ որում, առանց ֆինանսական լուրջ միջոցների եւ միայն եթերի անվճար ժամերն օգտագործելով: Իսկ ձայները պահելու խնդիրը գտնում եմ, որ միայն իմը չէ: Նամակի տեղ չհասնելը ոչ միայն ուղարկողի, այլեւ հասցեատիրոջ խնդիրն է: Մեզ հասնելիք ձայնի ճանապարհին կորելը նաեւ ձայնի տիրոջ խնդիրն է: Եթե հազար մարդ ընտրական տեղամասում կանգնի՝ 9 պատասխանատու հանձնաժողովի անդամներ ոչինչ անել չեն կարող: Մեր կարծիքով, ընտրությունները ծառայելու մրցակցություն են, իսկ ծառա ասեն մարդը տուն չես բերի, եթե իմանաս գող է կամ կաշառող, չես բերի ծառա: Իսկ նախագահը ծառա է լավ իմաստով:

- Ծառայելու հնարավորություն ստանալու դեպքում ինչ ծրագրով եք առաջնորդվելու:

- Եթե հայ մարդը կարող է գնալ Գերմանիայի քաղաքներում ապրել ու այնտեղից փող ուղարկել, նշանակում է՝ հնարավորություն ունենալու դեպքում այս երկիրը կծաղկեցնի: Եվ դրա համար, կարծում եմ, Հայաստանում բանկը ոչ թե պետք է փողը տոկոսով տա գրավի դիմաց, այլ պետք է դառնա գործընկեր՝ առաջնորդվելով մարդու կենսագրությամբ եւ ինքն էլ ռիսկի գնա: Սա նաեւ մեր ծրագիրն է: Բանկային համակարգը փոխել եւ բանկերը կդառնան գործընկեր:

- Ակնհայտ է, որ անկախ թեկնածուների նախընտրական ծրագրերի բովանդակությունից ու իրատեսական մոտեցումներից, ընտրություններում դերակատարություն ունեն նաեւ ֆինանսական ոչ աննշան ներդրումները: Այս իմաստով բավականաչափ ապահովված եք:

- Մեզ գումար պետք է այնքան, որքան նկարչին ներկեր, վրձին, կտավ գնելու համար: Հավասար պայմանների դեպքում, համոզված եմ, պարկերով էլ ընտրակաշառ տան, չի օգնի: 2003-ի խորհրդարանական ընտրություններում հավաքել ենք այնքան ձայն, որքան ՀՅԴ-ն, մեր կուսակցությունը 5 հազարից ավելի անդամ ունի, եթե ամեն մեկը տարեկան 10 դոլար տա միջին հաշվով, ապա կհավաքի 50 հազար դոլար, ի վերջո ընկերներ, համակիրներ ունենք: Նախագահական ընտրություններում առաջադրվելը մեկ օրում չենք որոշել: Այդ մասին մտածել ենք դեռ Ազգային ժողովի ընտրություններից առաջ: Ի վերջո, ես եւ մեր քաղաքական խորհուրդը ոչ միայն տեսնում, այլեւ կանխատեսում ենք: Եվ գիտեինք, որ մենք չենք տեսնելու այն թեկնածուին, որին պաշտպանենք: Հիմնական վարկածը առաջադրվելն էր, մեզ միշտ փողն է պակասել: Իսկ առաջադրվելու հնարավորությունն օգտագործելը մեզ հիմք է տալիս ասելու, որ բոլորյան շարժման նման շատերը տարբեր ուղղություններով կգնան, մենք նորից մեր տեղում կմնանք եւ անկախ արդյունքներից նորից քաղաքական դաշտ կմտնի՝ նույն, ովքեր սովոր են մանդատ կամ պաշտոն ունենալ, արդեն ի վիճակի չեն լինի: 2000-ից ոչ պառլամենտական կուսակցություն ենք եւ 8 տարի կարողացել ենք մնալ նույն տեղում: Մեր հնարավորությունները գաղափարական են:

- Հավասար հնարավորությունների տեսանկյունից ինչպե՞ս եք գնահատում քարոզարշավի ընթացքը:

- Դեռեւս վատ չէ: Սակայն եթերաժամի հնարավորություն է տրված ժամը 17-ն անց 15-ին, երբ հասարակության ակտիվ մասը տանը չէ, պատահում էլ սերիալ է նայում կամ լրիվ հոգսը կերած՝ այլ բանով է զբաղված: Անհատապես անհնար է բոլոր ընտրողների հետ հանդիպել, ինչու կարեւորվում են եթերաժամերը, որոնք անհավասար են: Բանավեճը միայն ամեն ինչ կարող է իր տեղը դնել: 2003-ի ԱԺ ընտրությունների քարոզարշավի վերջին օրը մի անգամ բանավեճ եղավ ու դա շատ մեծ արդյունք տվեց: Հավաքեցինք նախկին իշխող կուսակցության հավաքած ձայների չափ: Իսկ դա այն ժամանակ երեք տարվա կուսակցության համար մեծ ձեռքբերում էր: Վճարովի եթերաժամից օգտվելու եք ֆինանսական հնարավորությունների չափով, դա էլ անընդհատ գործընթաց է: Օպտիմալ տարբերակ է նաեւ մարզային հեռուստաալիքներում եթերաժամ վերցնելը, եւ ավելի մատչելի է, եւ Երեւանում մեզ ավելի լավ են ճանաչում: Չնայած մարզերում էլ գիտեն. 2003-ին գնացել էինք Բերդ եւ վերադառնալիս գյուղերից մեկի բնակիչները հավաքվել էին ճանապարհում: Մոտեցավ մի տարեց մարդ ու ասաց. «Ուղղակի ուզում եմ ձեռքդ սեղմել»: Գյումրիում հանդիպումից ինչ-որ պաշտոնյայի մեկ ժամ ուշացրել էինք, գոռում էր, ինչ ժամ էր մնացել, բայց մի ծերունի, ծրասած, ձեռքը ու ոտքը դողալով մոտեցավ ու թե՝ տղա ջան, սպասել եմ, որ խոսեմ հետդ: Դա ինձ համար շատ մեծ բան է: Լինելու ենք բոլոր մարզերում, միայն փետրվարի 1-ից հետո, որպեսզի ժողովրդին նախապատրաստենք, ծրագիրը ներկայացնենք, որպեսզի հիմնական հարցերից տարբեր հարցեր էլ լինեն:

- Այնուամենայնիվ այս նախընտրական փուլում էլ տեղ գտավ կարծիքը, որ բազմաթեկնածու նախագահական ընտրություններում մասնատվում են ընդդիմության ձայները:

- Հենց մեր ծրագրում կա նաեւ ընտրական համակարգի մեր մոդելը, որ առաջարկում ենք իբրեւ նախապատվությունների համադրման ընտրել երկրի նախագահին, այսինքն՝ բալային համակարգով: Ինչը այդ հարցը միանգամից կլուծեր: Ընտրողը կմիացներ այդ կոչերն անողներին՝ առաջինը ձայն կտար այս թեկնածուին, հետո մյուս թեկնածուին, եւ ընդհանուր գումարով կմիավորեին: Այդ համակարգով նախապատվելին էլ կդառնար առաջինը:

Ինչ վերաբերում է իմ միանալ-չմիանալուն, ապա ինչ աներ Արամ Հարությունյանը, պաշտպանե՞ր Լեւոն Տեր-Պետրոսյանին, երբ իր քաղաքական կենսագրության մի զգալի հատվածում եղել է վերջինիս ընդդիմադիրը: 1991-ին նախագահական ընտրություններում պաշտպանել եմ Պարույր Հայրիկյանին, երդման արարողության ժամանակ կանգնած եմ եղել սեւ դրոշներով: 1996-ին ձերբակալվել եմ հանրահավաքից հետո՝ սեպտեմբերի 25-ի գիշերը, ծեծի ենթարկվել, 17 օր պահվել մեկուսարանում: 1993-ին բանավեճի ժամանակ համալսարանից փախուստ եմ պարտադրել Լեւոն Տեր-Պետրոսյանին եւ հաջորդ օրը համալսարանի կոլեկտիվն անվստահություն է հայտնել Լեւոն Տեր-Պետրոսյանին: Դրանից հետո մտածում եք, որ Արամ Հարությունյանը կկանգներ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի կողքի՞ն: Աբսուրդ է:

- Մրցակից ունե՞ք եւ հակառակորդի դիրքում որեւէ մեկին չե՞ք տեսնում:

- Նորմալ ընտրությունների, հավասար պայմանների դեպքում, համոզված եմ, երկրորդ փուլ դուրս եկածներից մեկը մենք կլինենք: Եվ երկրորդ փուլում աջակցություն հայտնելու տարբերակի մասին ասեմ՝ թեկնածուները նաեւ իմ մրցակիցներն են, չեմ ուզենա որեւէ մեկի հաշվով զբաղվել: 2003-ին ասում էին՝ Արամ Հարությունյանը չգիտեն ում մարդն է: Հետո Արամ Հարությունյանը ոչ ոքի չպաշտպանեց ու բոլորը հիմար վիճակի մեջ հայտնվեցին: Հիմա նույն ձեւով հնարավոր է ոչ ոքի չպաշտպանենք, նայած թե ով երկրորդ փուլ դուրս կգա: Երբեք մեր ծրագրում դրված գաղափարախոսությունից որեւէ ետ չենք արել եւ հիմա էլ չենք պատրաստվում:

ՆԱՆԱ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

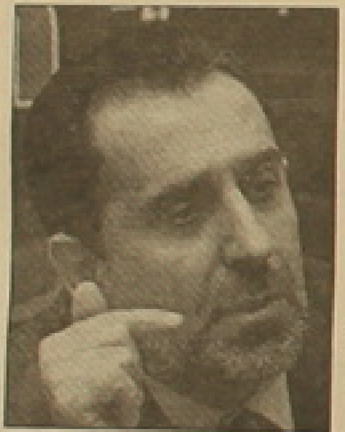

ՀԱՄԱՅՆՔՆԵՐ

Կոչ ընդդեմ կորստի եւ մոռացության

Երուսաղեմաբնակ «Քաղաքացի հայերի» շարժումը թափ է առնում

Երուսաղեմից «Ազգին» հատուկ ուղղված թղթակցությամբ, որը թարգմանաբար ներկայացնում ենք ստորեւ, Արթուր Հակոբյանը ահազանգում է տեղի հետզհետե նոսրացող համայնքի մասին:

Ցեղասպանությունից մազապուրծների եւ նրանց հետնորդների փոքրիկ համայնքը, որ ապրում է հիմնականում Երուսաղեմի հայկական թաղամասում, խիզախ եւ վճռական քայլի է դիմել փրկելու իր եզակի դերն ու նշանակությունը պատմական այդ քաղաքում:

Ձուլման վտանգի եւ անկայուն իրավիճակի հետեւանքով «քաղաքացի» կամ «բնիկ» հայերը կանգնած են ուղեղների արտահոսքի անվերջ շարանի առաջ, որից առավել նվազելու է առանց այն էլ փոքր համայնքը:

«Մենք կորստի եւ մոռացության մատնվելու վտանգի եզրին ենք», ահազանգում են համայնքի ղեկավարները:

«Քաղաքացի հայերը» տոհմաբանական մի ընդհանրություն են, որտեղ համայնքի յուրաքանչյուր անդամ այս կամ այն ձեւով ազգակցական կապի մեջ է համայնքի մեկ ուրիշ անդամի հետ: Օրինակ, Թագուհի Խաչատուրյանը (ծնյալ՝ Գեւորգյան) հայտնի երգահան եւ դիրիժոր Օհան Դուրյանի քույրն է, բայց նաեւ Հակոբ Հակոբյանի (ծնյալ՝ Հովսեփյան) հորաքույրն է: Նշանակում է, որ Հակոբի որդիները եւ դուստրը ազգակցական կապ ունեն Դուրյանի հետ:

Իր աստղային ժամում համայնքը հպարտացել է հազարավոր անդամներով: Հիմա ընդամենը մի քանի հարյուր են մնացել: Դարեր շարունակ նույն ծեսերը փոխանցվել են մի սերնդից մյուսին: Տարեկան երկու անգամ՝ Սբ Ծննդի եւ Սբ Զատկի տոներին այդ ծեսերը օրհնել է հոգեւոր հովիվը:

«Եթե մենք հստակ միջոցառումներ չձեռնարկենք, մեր ժառանգությունը այս սրբազան վայրում մոռացության է մատնվելու», զգուշացնում են համայնքի ղեկավարները առաջարկելով կյանքի կոչել «Քաղաքի հայերի ընտանեկան ծառ» ծրագիրը, որով հույս ունեն առաջն առնելու այդ մոռացության:

Մինչեւ օրս անձնական եւ մտերիմների հիշողության հիման վրա հնարավոր է եղել հավաքել ավելի քան 800 բնիկ հայերի ծագումնաբանական, տոհմաբանական տվյալները: Կազմակերպիչները հույս ունեն, որ կարող են ավելի շատ տվյալներ ձեռք բերել Սբ Հակոբի հայկական պատրիարքարանի արխիվներից կամ այլ առանձին անհատներից, որոնք այլ վայրերում են գտնվում: Ծննդյան, մահվան, ամուսնության վկայականներ կամ այլ փաստաթղթեր եւ նկարներ կարեւոր դեր կարող են խաղալ այս հարցում: Շատ բաց տեղեր ընտանեկան ծառում կարող են լրացվել այդ հավելյալ տեղեկություններով:

Ցարդ հավաքված տեղեկություններն ամբողջությամբ մուտքագրված են համակարգչի համապատասխան կայքում, որը կարելի է այցելել «www.kaghakatzi.org» հասցեով:

Անցյալ տարի մեկնարկած այս ծրագիրն ավելի ընդգրկուն դարձնելու նպատակով, բացի վերոհիշյալ տոհմաբանական տեղեկություններից, ընդունվում են նաեւ տեղի կենցաղի, խոհանոցային եւ ավանդույթների վերաբերող նյութեր, բնորոշ ասացվածքներ եւ նույնիսկ անեկդոտներ:

«Այս գործը սեր եւ նվիրվածություն է պահանջում, եւ վստահ ենք, մեր հայրենակիցները պատրաստակամությամբ են արձագանքելու դրան», հույս են հայտնում կազմակերպիչները եւ առավել մանրամասնություններ ստանալու համար խորհուրդ են տալիս այցելել «info@kaghakatzi.org» կայքը:

Թարգմ.՝ Հ. ՕՍԻՊՅԱՆ

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆ

Դմիտրի Մեդվեդեւը որպես ճակատագրի անխուսափելիություն

Եվ այսպես, Դմիտրի Մեդվեդեւը պաշտոնապես գրանցվեց՝ որպես Ռուսաստանի նախագահի թեկնածու: Այսօր այստեղ ոչ ոք էլ չի կասկածում, որ նա երկրի հաջորդ ղեկավարն է: Անշուշտ ամենակարեւոր պայմանը Պուտինի ցուցումն է ու նրա հզոր աջակցությունը: Բացի այդ, Մեդվեդեւը արժանի հակառակորդներ չունի. հիմնական մրցակիցները՝ Ժիրինովսկին եւ Զյուգանովը իրենց «հնամաշությամբ»-ի վիճակի են հավակնելու սոսկ 7-10 տոկոս ձայն: Իսկ դեմոկրատները... Դեմոկրատական կուսակցության լիդեր Անդրեյ Բոգդանովի շանսերը մեկ տոկոսի էլ չեն հասնում: Այն տպավորությունն է ստեղծվում, որ Կրեմլը գունավոր դեմքի հիշեցնող Բոգդանովին թույլ է տվել ընտրություններին մասնակցել այդ խավին առավելագույնս հեղինակազրկելու համար: Ի վերջո Բորիս Նեմցովը, Միխայիլ Կասյանովը, Գրիգորի Յավլինսկին նույնիսկ անընդունակ են հավակնելու թեկնածու դառնալու համար պահանջվող երկու միլիոն ստորագրություն, էլ չենք խոսում նորաթուխ «մեծագույն դեմոկրատ» Գարիկ Կասպարովի մասին:

Անշուշտ Մեդվեդեւը այնքան անհայտ չէ հասարակությանը՝ այստեղ թե արտասահմանում, որքան ժամանակին՝ Պուտինը: Սակայն «ո՞վ է նա» պարզեցիկ հարցը ներկայումս ուղղվում է նաեւ Դմիտրի Անատոլեւիչին: Ասվել է, որ ռուս ուլտրանացիոնալիստներն արդեն «պարզել են», որ նրա մայրը՝ Յուլյա Վենիամինովնան, հրեա է, եւ, իհարկե, «Դմիտրի» անունը հրեական կենցաղում «Մենահեմ» է, առավել եւս անհերքելի է հայտարարվում Մեդվեդեւի կնոջ հրեական ծագումը՝ Լիննիկ: Ի հաստատումն այս վարկածների, հիշատակվում է Ռուսաստանի հրեական համայնքների կոնգրեսի ղեկավար Բեռլ Լազարի արտահայտած «ամենաջերմ» հավանությունը Մեդվեդեւի թեկնածության օգտին:

Պաշտոնական աղբյուրները, բնականաբար, խոր լռություն են պահպանում այս հավաստիացումների կապակցությամբ: Սակայն եթե դրանք իրողություն են, ապա ծածուկ է դառնում Ռուսաստանում տարածված այն մտայնությունը, թե այստեղ կարիերա չես անի առանց հրեաների:

Ներկա փուլում հիմնական հարցը մնում է՝ կկարողանա՞ Մեդվեդեւը որպես նախագահ դառնալ ինքնուրույն քաղաքական խաղացող, թե՞ ընդմիշտ կմնա Պուտինի ստվերի ներքո: Առայժմ երկու տեսակետներն էլ գոյություն ունեն. փորձագետների մի մասը գտնում է, որ նա բնավ թույլ մարդ չէ եւ ինքնահաստատման նպատակով հզոր գործիք կդառնա երկիրը քայքայող կոռուպցիայի դեմ պայքարը: Սակայն մյուս մասն էլ համոզված է, որ Պուտինն իր խարիզմով, այնուամենայնիվ, իր ձեռքում կպահի իշխանության իրական լծակները: Ըստ հասարակական կարծիքի հարցումների, ռուսները նույնիսկ փորձում են նմանություններ փնտրել այդ երկուսի միջեւ, եւ, ինչպես հավաստում է Լեւադա-կենտրոնը, ոչ այնքան տեսնում են, որքան ուզում են տեսնել: Այսինքն՝ ուզում են հուսալ, որ Պուտինի կուրսը կշարունակվի եւ երկիրը չի վերադառնա ելցինյան խառնակ շրջանը:

Արդեն այժմ Մեդվեդեւը Ռուսաստանի հեռուստատեսության ամենապայծառ աստղն է. մինչ այդ էլ պարզ էր, որ որպես առաջին փոխվարչապետի նրա օգտին կգործի վարչական ռեսուրսը: Սակայն նրբանկատ դիտորդներն արդեն արձանագրում են, որ նրան տակավին պակասում են ինքնահեգնանքի ու անկեղծության այն առինքնող որակները, որոնցով այնքան ճարտարորեն գրավում է մարդկանց համակրանքը նրա «ավագ» եղբայրը՝ Պուտինը:

Մի հարցում եւս միասնական կարծիք գոյություն չունի՝ իր խորքային հայացքներում լիբերա՞լ է Մեդվեդեւը, արեւմտամե՞տ, թե՞ ուժեղ ձեռքի կողմնակից, ելնելով ռուսների ինքնակալական ավանդական հակումներից: Մի բան ակնհայտ է, որ արեւմտյան տիպի դեմոկրատիան Ռուսաստանում խոր արմատներ չի գցում, եւ փորձել ինքնուրույն լիբերալ արժեքներ զարգացնել մի պարագայում, երբ ողջ ուժային բլոկը գտնվում է Պուտինի վերահսկողության ներքո, իրական չէ: Իսկ վերջինս կողմնակից է երկրի կյանքում պետության դերի մեծացմանը:

Անչափ կարեւոր է նաեւ հետեւյալ հանգամանքը: «Միասնական Ռուսաստան» կուսակցությունը, որն ավելի շատ ազդեցիկ բյուրոկրատական դաշինք է, ստեղծել ու գլխավորում է ներկայիս նախագահը: Հավատարիմ կմնա՞ այդ կոնյունկտուրային խառնամբոխը իր լիդերին, թե՞ կհակվի դեպի նոր նախագահը: Քաղաքականության մեջ ոչինչ չի կարելի բացառել, սակայն այժմ գերիշխում է այն համոզմունքը, որ իշխանության կուսակցությունը, այնուամենայնիվ, չի դավաճանի կնքահորը: Իսկ դա նշանակում է, որ պառլամենտում բացարձակ մեծամասնություն կազմող խմբակցությունը առանց Պուտինի համաձայնության կյանքի ուղեգիր չի տա ոչ մի առանցքային օրենսդրական փոփոխության:

Եվ այսպես, Դմիտրի Մեդվեդեւի գահակալումով Ռուսաստանը կթեւակոխի երկիշխանության յուրօրինակ մի շրջան, որը խորթ է այս երկրի պետական կառավարման ավանդույթներին: Թե ինչպես կզարգանա այդ գործընթացը, դժվար է կանխատեսել: Բայց որ հետաքրքրական կլինի ու հագեցած անակնկալներով, տարակուսելի չէ:

ՌՈՒԲԵՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ
Մոսկվա

Վախճանվել է Հույն ուղղափառ եկեղեցու առաջնորդը

Հույն ուղղափառ եկեղեցու առաջնորդ, Աթենքի արքեպիսկոպոս Քրիստոդուլոսը 69 տարեկան հասակում վախճանվել է լյարդի քաղցկեղից, հաղորդում է BBC-ն: Նա առաջնորդ էր ընտրվել 1998-ին եւ բավական դեր խաղացել Հունաստանի կյանքում:

Քրիստոդուլոսը ժամանակավորապես դեմ էր արտահայտվել ինքնության վկայություններում «դավանանքը» կետի վերացմանը, միաժամանակ հանդես գալով ուղղափառ եւ կաթոլիկ եկեղեցիների մերձեցման օգտին:

2006-ին արքեպիսկոպոս Քրիստոդուլոսը հանդիպել էր Հռոմի պապի հետ: Դա երկու եկեղեցիների այդ մակարդակի ղեկավարների առաջին հանդիպումն էր: Այն ժամանակ հաղորդումներ էին հայտնվել, թե երկու վեհապետները քննարկել են քրիստոնեական եկեղեցու 1054-ի մեծ պառակտումը հաղթահարելու հնարավորությունները:

Հունաստանի հոգեւոր առաջնորդի հիվանդությունը բացահայտվել էր 2007-ի հունիսին: Ֆլորիդայում լյարդի պատվաստման վիրահատությունն անհաջող էր անցել:

Էդվարդ Քենեդին կաջակցի Օբամային

Հանգուցյալ նախագահ Ջոն Քենեդու կրտսեր եղբայրը՝ սենատոր Էդվարդ Քենեդին մտադիր է նախագահական ընտրարշավի ընթացքում աջակցել դեմոկրատ թեկնածու Բարաք Օբամային: Այդ մասին երեկ Վաշինգտոնի ամերիկյան համալսարանում հայտարարել է ինքը՝ Էդվարդ Քենեդին:

Ֆրանսպրեսը նշում է, որ սենատորի դուստրը՝ Քերոլայնը ավելի վաղ արդեն հայտարարել էր Օբամային աջակցելու մասին, կիրակի օրը «Նյու Յորք թայմս» թերթում հրապարակելով «Հորս նման նախագահ» հոդվածը: Այնտեղ նա մասնավորապես գրել է, որ հենց Օբաման կարող է ամերիկացիներին հավատ ներշնչել իրենց հանդեպ:

Քենեդիների տոհմի ներկայացուցիչներն ավանդաբար Դեմոկրատական կուսակցության համակիրներ են, եւ սենատոր Էդվարդ Քենեդին ի վերջո խոստովանեց, որ նախագահության դեմոկրատ թեկնածուների մեջ նախընտրում է Օբամային, ոչ թե Հիլարի Քլինթոնին:

Հանրային կարծիքի համազգային հարցումների համաձայն, Օբաման մի քանի տոկոսով զիջում է Քլինթոնին: Ենթադրվում է, որ Քենեդիների աջակցությունը կնպաստի Օբամայի ժողովրդականության աճին:

Հունվարի 26-ին Հարավային Կարոլինայում անցկացված միջանկյալ ընտրություններում Բարաք Օբաման ստացավ ձայների 55 տոկոսը, Հիլարի Քլինթոնը՝ 27 տոկոսը: Օբամայի հաղթանակը սպասելի էր առավելապես աֆրոամերիկացիներով բնակեցված Հարավային Կարոլինայում:

Ավելի վաղ Օբաման հաղթել էր Այովայում, Քլինթոնը՝ Նյու Հեմփշիրում, Միչիգանում եւ Նեւադայում: Երկու թեկնածուների համար վճռական օր է համարվում փետրվարի 5-ը, երբ դեմոկրատների ներկուսակցական ընտրություններ են նախատեսված միանգամից 22 նահանգներում:

ԼԻԲԱՆԱՆ

Բախումներ եւ զոհեր Բեյրութում

Նախագահական ընտրությունները՝ փետրվարի 11-ին

Շիաների «Ամալ» ու «Հզբոլլահ» կազմակերպությունների ակտիվիստների եւ բանակի միջեւ կիրակի երեկոյան Բեյրութում սկսված բախումները շարունակվել են երեկ առավոտյան: Լիբանանյան LBC հեռուստաալիքի տվյալներով, առնվազն 8 մարդ զոհվել է, կան տասնյակ վիրավորներ:

Խժդժությունները սկսվել են Բեյրութի հարավում՝ շիաների բնակության շրջաններում էներգամատակարարման ընդհատումից հետո: «Ամալի» եւ «Հզբոլլահի» կողմնակից երիտասարդները, մահակներով եւ մետաղյա ձողերով զինված՝ շարժվել են դեպի քաղաքի սուննիական եւ քրիստոնեական շրջաններ, իրենց ճանապարհին ավերներ գործելով, ավտոմեքենաներ հրկիզելով եւ խանութների ցուցափեղկեր փշրելով: Երբ ամբոխի միջից հրաձգություն է սկսվել, ոստիկաններն ստիպված պատասխան կրակ են բացել:

Ականատեսների վկայությունների համաձայն, սուննիաբնակ Մար Միխայելի շրջանում (որտեղ մեծամասնություն են կազմում պաղեստինցի փախստականները) սպանվել են «Ամալի» մեկ, «Հզբոլլահի» չորս ակտիվիստներ, երկու տեղաբնակ եւ անվտանգության ծառայության մեկ աշխատակից: Երկու տասնյակ վիրավորներ տարվել են Բեյրութի հիվանդանոցներ: Լիբանանյան «Դեյլի Սթար» թերթի տվյալներով, քրիստոնեաբնակ Այն Ռումանեհի շրջանում նռնակի պայթյունից առնվազն չորս մարդ է վիրավորվել:

Լիբանանի վարչապետ Ֆուադ Սինիորան դատապարտել է բռնարարքները եւ հունվարի 28-ը հայտարարել ազգային սգի օր: Նա լիբանանցիներին կոչ է արել հույսը դնել բանակի եւ անվտանգության ծառայության վրա:

Շիաները պնդում են, թե իրենց վրա կրակել են տանիքների վրա դիրքավորված դիպուկահարները: «Ամալի» եւ «Հզբոլլահի» քաղաքական առաջնորդներն իրենց կողմնակիցներին հանդարտության կոչ են անում եւ պահանջում են մանրակրկիտ քննել դեպքերը:

Կառավարող կոալիցիայի ներկայացուցիչները պնդում են, թե խժդժությունները հրահրվել են Դամասկոսից եւ Թեհրանից: Նրանք պնդում են, թե շիա ընդդիմությունը փորձում է այդպիսով ձախողել փետրվարի 11-ին նախատեսված խորհրդարանական նստաշրջանը եւ թույլ չտալ, որ գեներալ Միշել Սլեյմանը ընտրվի երկրի նախագահ:

Ինչ վերաբերում է Արաբական լիգայի երկրներին, Ֆրանսպրեսը տեղեկացնում է, որ դրանց արտգործնախարարները Կահիրեում իրենց նիստի ընթացքում Լիբանանում իշխող մեծամասնությանը եւ ընդդիմությանը կոչ են արել փետրվարի 11-ին նախագահ ընտրել գեներալ Միշել Սլեյմանին: Երկիրը նախագահ չունի 2007-ի նոյեմբերի 24-ից:

Երեկ բանակը շրջափակել էր Բեյրութի գլխավոր ճանապարհները, պետական հիմնարկների մոտակայքում պարեկում էին ուժեղացված կարգախմբեր:

«Սոսյետե ժեներալի» թրեյդերը խոստովանել է հանցանքը

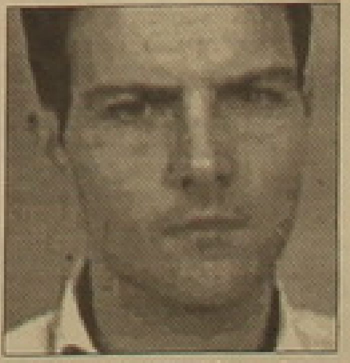

Վերջին օրերին ԶԼՄ-ները անդրադառնում են ֆրանսիական խոշորագույն բանկերից մեկի «Սոսյետե ժեներալի» կրած խոշոր կորուստներին, որոնց ընդհանուր գումարը 4,9 մլրդ եվրո է: Կորուստների համար ամբաստանվում էր առեւտրային գործարքներով զբաղվող ֆրանսիացի թրեյդեր Ժերոմ Կերվիելը: Նա մի քանի օր ժխտում էր սեփական մեղքը, բայց երեկ ի վերջո խոստովանեց, որ ինքը բանկից թաքուն մի շարք գործարքներ է կնքել: Այդ մասին հաղորդում է Ֆրանսպրես գործակալությունը, վկայակոչելով դատախազ Ժան-Կլոդ Մարենին:

Դեռ նախօրեին Կերվիելի փաստաբանները փորձել էին նրան արդարացնել, ասելով, թե բանկը նրան ամբաստանում է հիպոթեկային ճգնաժամի պատճառով կրած վնասները հանրությունից թաքցնելու նպատակով:

Դատախազի խոսքերով, Կերվիելը խոստովանել է, որ գաղտնի գործարքներով փորձել է ներկայանալ որպես բացառիկ թրեյդեր եւ հասնել մեծ արտոնությունների: Ընդսմին նա իբր չի ձգտել այդ գործարքներից անձնական շահույթ ստանալ: Կերվիելը գաղտնի գործարքներն սկսել է 2005-ի վերջերից:

Նրան արդեն մեղադրանքներ են ներկայացված չորս, այդ թվում՝ վստահության չարաշահմանը եւ խարդախությանը վերաբերող հոդվածներով: Ոստիկանությունը նրան հարցաքննեց հունվարի 26-ին՝ բանկի կորուստների գումարի հրապարակումից երկու օր անց: Անցած օրերին սակարաններում բանկի բաժնետոմսերը զգալիորեն արժեզրկվել են:

Հաղորդվում է, որ Կերվիելը գործ է ունեցել ընդհանուր առմամբ 50 մլրդ եվրոյի հասնող ակտիվների հետ:

Ի դեպ, անցյալ տարի «Սոսյետե ժեներալը» սկսել էր Հայաստանի հետ գործակցելու բանակցություններ, բայց դրանք ի վերջո ձախողվել կամ հետաձգվել էին:

Երաժշտություն, որ խբրեւ աղոթք է հնչում

Ֆիլմ՝ նվիրված Օհան Դուրյանին

«Չարկավոր է սիրել նոտաներդ եւ ոչ թե միայն դրանք նվագել», իր փորձերի ընթացքում հաճախ կրկնում է մաեստրո Օհան Դուրյանը: Շաբաթ երեկո էր. «Մոսկվա» կինոթատրոնի համերգասրահը հոսնկայս ծափահարություններով երկարասեւ ողողեց դահլիճ մտնող Մաեստրոյին: Ալեքսանդր Կիսելյովի «Խոր զգացումմունքների մասնագիտություն. Օհան Դուրյան» ֆիլմի շնորհանդես-պրեմիերան էր: Ֆիլմը նկարահանվել է Սասա Նաժիշի արտադրական կենտրոնում... Լուսահոգի վարչապետ Անդրանիկ Մարգարյանի աջակցությամբ եւ ՀՀ կառավարության որոշմամբ 2005-ին սկսվել են ֆիլմի աշխատանքները, որին անձամբ մասնակցել է Սասա Նաժինը, մեծապես աջակցել է բժիշկ Վահան Վարդապետյանը՝ Մաեստրոյի արվեստի ջերմ երկրպագուն:

«Սա միայն շնորհանդես չէ, սա սիրո խոստովանություն է մեծ արվեստագետին, մեծ մարդուն, անկաշառ, ազնիվ ժողովրդականին», բացման խոսքում ասաց ժողկրգի փոխնախարար Կարինե Խոդիկյանը: Մաեստրոյին մաղթելով առողջություն, եւ մեզ՝ ֆիլմի շնորհանդեսից հետո Օհան Դուրյանին տեսնել իր համար սահմանված տեղում՝ դիրիժորական վահանակի մոտ:

«Դողալով, բռնելով, անձկավառորեն նկատում, երաժշտությունից փոխելու ձեռքերը ոճրագործության համարում, բացառիկ պոեզիաիսնալիզմ, խոնարհում արվեստին», ահա այսպես բնութագրեց Օհան Դուրյանին նրա սաղանդի ներքև, ինչպես ֆիլմում ասվեց, մաեստրոյի հոգեզավակ Վահան Վարդապետյանը:

Ֆիլմի ռեժիսորը՝ Սասա Նաժինը արտակարգ ջերմությամբ ներկայացրեց Օհան Դուրյան-երեւույթին, նրա հոգու մեծությունը, անսովոր տաղանդը, ստեղծագործ էությունը՝ ի դեմս նրա տեսնելով հայ ժողովրդի վերջին մեծերից. «Այնպես, ինչպես նա է սիրում Հայաստանը, ոչ ոք չի կարող սիրել»:

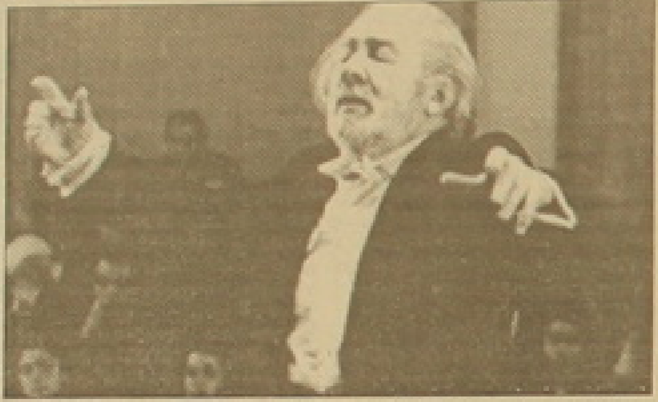

Օհան Դուրյանը նստած էր դահլիճի վերջին շարքում, Հայաստանի առաջին նախագահ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի կողքին: Երբ միկրոֆոնը մոտեցրին իրեն՝ դահլիճը լարված սպասում էր, լռությունն տիրեց, որ թվաց երկար. կերկերուն, մի քիչ խռպոտած, ձայնի խոր հնչյուններով Մաեստրոն ոգեւորությամբ արտաբերեց. «Սիրելի քույրեր ու եղբայրներ» խոսքերը: Հիշեցրեց Բեթհովենի «Ձոն ուրախությանը», որտեղ միլիոններին հորդոր է ուղղվում դառնալ եղբայրներ, ողջագուրվել. «Այս մի բուռ հողի վրա փոխադարձաբար հարգանքով ապրենք:

Չամբուրում եմ իմ բժիշկներին, սիրելի երաժիշտներին, բոլոր ազնիվ գործիչներին: Եկեք միասին կերտենք Հայաստանը»:

Ֆիլմը պատմում է Օհան Դուրյանի կյանքի ու արվեստի մասին, կառուցված է հայտնի մի շարք արվեստագետների կարծիքների, մաեստրոյի համերգային ծրագրերի եւ տարբեր նկարահանումների հետ ունեցած փորձերի հատվածային համադրումներով, հեղինակային տեքստի ուղեկցությամբ: Ներկայացվում է Դուրյան-երաժշտի բարձր պրոֆեսիոնալիզմը, բացառիկ նվիրումը, աստվածաշնորհ տաղանդը ու մեծ ներշնչումները:

Այն, որ երաժշտությունն իր սարերն է, իր աշխարհն է, այնքան բնական է, եւ նվագավարությունը՝ իր կոչումը, դա եւս ակնհայտ փաստ է. ՀՀ ժողովրդական արտիստ, Ավինյոնի Նոր Պապ, Ֆրանսիայի արվեստի ու գրականության պատվավոր ասպետ Օհան Դուրյանը այսօր աշխարհում լավագույնը համարվող երեք դիրիժորներից մեկն է: Նա բացառիկ նվագավար չէ միայն, նա մեծ արտիստ է, երաժշտությունը զգացող մեծ հոգի, իր կյանքը բաց ստեղծագործություն է: Նրա բեմական արտիստը ոչ միայն սարսռ է հիացնում, այլեւ աղոթք է: Դա սիրո աղոթք է, խնկարկում արվեստին: Իր ելույթների ընթացքում նրա աչքերը փակ են. նա խոսում է կիսափակ աչքերի դեպի վեր ուղղված հայացքով: Արվեստների մեջ ամենաեթերայինի՝ երաժշտության հնչյունների թեւերը՝ թեթեւ, արծիվի նրա շարժումները դառնում են մոգական, տանում դեպի վեր, բարձր, շատ բարձր:

Երաժշտությունը հոսում, արտիստի շարժումը մեղմանում, ձուլվում է երկնքին. այսպիսի գեղեցիկ, հմայական ավարտ ունի ֆիլմը:

[illegible]

Հ.Գ.- Ֆիլմին ավելի ուշ հանգամանորեն կանդրադառնա երաժշտագետ Սվետլանա Սարգսյանը:

Սփյուռք. Նոր հրատարակություններ

Լիբանանահայ թերթերի վերջին շաբաթների համարներից տեղեկանում ենք, որ 2007 թվականի եւ ընթացիկ տարվա նախորդ ամիսներին լույս են տեսել հետեւյալ ուշագրավ հրատարակությունները.

- Երեւանի պետական բժշկական ինստիտուտից շրջանավարտ ատամնաբույժ, Լիբանանի խորհրդարանի անդամ, ՍԴՀԿ ղեկավարներից Եղիկ Ջերեջյանի «1912-ի օսմանեան երեսփոխանական ընտրութիւնները եւ արեւմտահայութիւնը» գիրքը (Բեյրութ):

- Երաժշտագետ-արվեստաբան Լիդա Բերբերյանի հեղինակած՝ «Եղմոնտ Մելիք-Ասլանեան. դաշնակահար, երաժշտագէտ» գիրքը (Թեհրան): Իրանահայ երաժշտական անվանի գործչին նվիրված այս գրքի ներկայացումը տեղի է ունեցել 2007-ի նոյեմբերի 9-ին Հայ ժողովրդային «Արաքս» կազմակերպության (Հ. Մ. Ա. Կ.) կենտրոնի «Կոմիտաս» սրահում՝ 4 տարի առաջ մահացած Է. Մելիք-Ասլանյանի ոգեկոչման հանդիսության ժամանակ:

- 1931 թվականից Թեհրանում լույս տեսնող «Ալիք» թերթը (1941թ.ից՝ օրաթերթ) 2006 թվականին զուգադիպած իր 75-ամյակի առթիվ լույս է ընծայել «Ալիք 75» ժողովածուն, որն ընդգրկում է ողջույնի գրեր, աշխատակիցների հուշեր, պարբերականի պատմության նյութեր եւն.: Լուսանկարներով եւ փաստաթղթերի պատճեններով հարուստ ժողովածուն կարեւոր աղբյուր է իրանահայ գաղթօջախի 20-րդ դարի պատմության ուսումնասիրման համար:

Անցնող վերջին շաբաթներին սկսել են լույս տեսնել նաեւ հետեւյալ պարբերականները.

- Հնդկաստանի Կալկաթա քաղաքում, հնդիկ եւ հայ ժողովրդականների համագործակցությամբ, սկսել (լույս ընծաներ՝ վերսկսել) է հրատարակվել «Ազդարար» երկլեզու պարբերաթերթը՝ կոչված հայ պարբերական մամուլի առաջնեկի անունով: Հայերեն բաժինը պատրաստել է Խարկովի Հայոց մարդասիրական ճեմարանի ուսուցչուհի Գրետա Անդրեասյանը, իսկ անգլերեն բաժինը՝ Վաշինգտոնից Վարդանուշ Սահակյանը: Պարբերականի հովանավորն է ամերիկահայ ատամնաբույժ Նորա Անդրեասյան-Թոմասին: ՀՀ-ից «Ազդարարի» հրատարակությանն աջակցել են ՀՀ գիտությունների ազգային ակադեմիան, Հայաստանի ազգային գրադարանը, «Հայ արվեստ» հանդեսը եւ ԵՊՀ ժուռնալիստիկայի ֆակուլտետը (այս առթիվ հայտնենք, թե ՀՀ-ում Հնդկաստանի դեսպանատունը մոտ մեկ տասնամյակ առաջ սկսեց հրատարակել «Ազդարար Հնդկաստանի» եռալեզու՝ հայերեն, հինդիերեն, անգլերեն հանդեսը):

- Անցյալ տարվա վերջին, Բեյրութի «Արարատ» երկօրյայի հավելվածի կարգավիճակով սկսել է լույս տեսնել «ՍՄԴԻ արիներ» պարբերականը, որը տեղեկություններ է հաղորդում ՍԴՀԿ հովանավորության տակ գործող եւ 1921-ին հիմնված Հայ մարմնամարզական միության սկաուտական եւ մարզական գործունեության մասին՝ հատկապես Լիբանանում:

- ՌԱԿ Բեյրութի «Մկրտիչ Փորթուկալյան» ակումբը «Յունուար 2008» նշումով, սակայն իրականում 2007-ի դեկտեմբերի 22-ից առաջ լույս է ընծայել իր «Հայաստան» պարբերաթերթի անդրանիկ համարը՝ Ա-3 չափսի 12 էջ ծավալով: Նյութերն ընդգրկում են կուսակցության պատմությունից հրապարակումներ, ՌԱԿ հաղորդագրություններ, ՀՅԴ-ՌԱԿ միջկուսակցական համաժողովի հայտարարությունը եւն.:

- Լիբանանի ազգային առաջնորդարանը այս տարվա Սբ. Ծննդի օրը՝ հունվարի 6-ին թողարկել է իր «Ճրագ» պարբերաթերթի առաջին համարը: 18 x 25.8 չափսի հանրամատչելի ձեւով տեղեկություններ է փոխանցում տարբեր տոների, Հայ եկեղեցու եւ Աստվածաշունչ մատյանի մասին:

Բացի վերոհիշյալներից, որոշ ուշացումով՝ անցյալ տարվա դեկտեմբերի կեսերին լույս է տեսել «Կամար» «գրականութեան եւ գեղարուեստի անկախ պարբերաթերթի» հերթական՝ 4-րդ թիվը: Հանդեսը, ինչպես միշտ, տեղ է հատկացրել գրականությանը, գրականագիտությանը, արվեստագիտությանը՝ հայրենի եւ սփյուռքահայ գրողների եւ ուսումնասիրողների աշխատակցությամբ: Այս համարի նյութերի զգալի մասը նվիրվել է «Գալուստ Գյուլբենկյան հիմնարկության» աջակցությամբ ՀՀ-ում եւ սփյուռքում լույս տեսած հրատարակություններին (գրքեր, պարբերականներ) եւ նույն հիմնարկի օժանդակած այլ նախաձեռնություններին, որոնց մասին գրել են հանդեսի պատասխանատու խմբագիր Ժիրայր Դանիելյանն ու Երեւանի համալսարանի հրատարակչության տնօրեն Պերճ Սեֆերյանը:

Անցյալ տարվա վերջին օրերին Բեյրութում լույս են տեսել «Արարատ» եւ «Ազդակ» թերթերի ամանորյա ավանդական բացառիկ համարները՝ համապատասխանաբար 144 եւ 464 էջ ծավալով՝ հիմնականում տեղական ժողովրդական ուժերի հեղինակած նյութերով: Իսկ 2007-ի հունվարի 10-ից հետո ընդհատված Բեյրութի «Զարթօնք» օրաթերթը շարունակում է լռեցված մնալ: Լիբանանի՝ 1962-ին ընդունված «Հրատարակությունների մասին» օրենքի համաձայն, մեկ տարվա ընթացքում որեւէ համար չթողարկած պարբերական հրատարակությունը զրկվում է արտոնագրից.

[illegible]

Միխալկովի «12» ֆիլմն ստացավ 5 «Ոսկե արծիվ»

ՌԴ ազգային կինոակադեմիան 6-րդ անգամ շնորհեց իր «Ոսկե արծիվ» մրցանակները: Այս տարի անակնկալ չպատահեց. Նիկիտա Միխալկովի «12» ֆիլմը ճանաչվեց 2007-ի լավագույն կինոնկար, հաղթելով 6 անվանակարգերից 5-ում:

Տարվա լավագույն ֆիլմերից մեկը համարվող «12»-ն արդեն շատ մրցանակներ էր ստացել, այդ թվում Վենետիկի կինոփառատոնի «Ոսկե առյուծ» հատուկ մրցանակը: Տարօրինակ կլիներ, եթե «Ոսկե արծիվը» շնորհվեր մեկ ուրիշ ֆիլմի. չէ՞ որ «12»-ը «Օսկարի» է ներկայացված «Օտարալեզու լավագույն ֆիլմ» անվանակարգում:

Ի դեպ, անցյալ տարի Ռուսաստանի ազգային կինոակադեմիան, անտեսելով միանգամից 6 «Ոսկե արծիվ» ստացած Պավել Լունգինի «Կղզին», ամերիկյան կինոակադեմիայի մրցանակի համար պայքարելու ուղարկեց «9-րդ վաշտը», որը, բնականաբար, հաղթելու որեւէ հնարավորություն չուներ: Այս տարի նման միջադեպ չպատահեց:

«Լավագույն խաղարկային ֆիլմ» անվանակարգում «Ոսկե արծիվ» մրցանակի էր ներկայացված 5 կինոնկար: Դրանք էին. Ստանիսլավ Գովորուխինի «Արտիստուհին», Սերգեյ Բոդրովի «Մոնղոլը», Ալեքսեյ Պոպոգրեբսկու «Հասարակ իրերը», Ելենա Ստրոժեւայի «Ճանապարհորդություն ընտանի կենդանիների հետ» եւ Միխալկովի «12» ֆիլմերը:

«Ոսկե արծվի» մյուս դափնեկիրների թվում հայտնվեցին «Արտիստուհի» ֆիլմում տղամարդու երկրորդական դերի լավագույն կատարման համար հետմահու պարգեւատրված Ալեքսանդր Աբդուլովը եւ «Մասնավոր պատվեր» հեռուստաֆիլմում տղամարդու լավագույն դերի համար դարձյալ հետմահու պարգեւատրված Անդրեյ Կրասկոն: Ակադեմիան նաեւ հարգանքի տուրք մատուցեց 2007-ի ամռանը վախճանված ծնողաբանաստեղծ Ալեքսանդր Տասարուկուն, լավագույն մուլտֆիլմ ճանաչելով նրա ղեկավարությամբ ստեղծված «Փայլաքարերի լեռը» նախագիծը:

«Համաշխարհային կինեմատոգրաֆում ներդրած մեծ ավանդի համար» անվանակարգում հատուկ «Ոսկե արծիվ» ստացավ բեմադրիչ Վլադիմիր Նաումովը, որը հայտնի է «Լեգենդ Թիլի մասին», «Վազք», «Ափ», «Թեհրան-43» ֆիլմերով: Կինոյում կնոջ դերի լավագույն կատարման համար պարգեւատրվեց Եվգենիա Դոբրովոլսկայան՝ («Արտիստուհին»), իսկ «Ռուսաստանյան վարձույթի լավագույն արտասահմանյան ֆիլմ» անվանակարգում մրցանակը շնորհվեց Սթիվեն Ֆրիրսի «Թագուհին» ֆիլմին:

Միխալկովը նաեւ արժանիկ ստացավ ռեժիսորական աշխատանքի համար: «12»-ը մոնտաժած էնցո Մենիկոնին մրցանակ ստացավ «Ֆիլմի լավագույն մոնտաժ» անվանակարգում, իսկ կոմպոզիտոր Էդուարդ Արտեմեւը պարգեւատրվեց երաժշտության համար:

Բայց ֆիլմի ամենահաղթ ավարը «Տղամարդու լավագույն դերակատարում» անվանակարգում ստացան բոլոր 12 գլխավոր հերոսների դերակատարները՝ Սերգեյ Մակովեցկին, Սերգեյ Գարմաշը, Ալեքսեյ Պետրենկոն, Վալենտին Գաֆտը, Յուրի Ստոյանովը, Միխայիլ Եֆրեմովը, Սերգեյ Գազարովը, Վիկտոր Վերժբիցկին, Ալեքսեյ Գորբունովը, Ռոման Մադյանովը, Սերգեյ Արցիբաշեւը եւ ինքը՝ Միխալկովը:

Պ. Ք.

Նշանավոր իրադարձություններ

170 տարի առաջ՝ 1838-ին բացվեց Շուշիի թեմական դպրոցը:

125 տարի առաջ՝ 1883-ին Վիեննայում հրատարակվեց Գարեգին Զարբհանալյանի «Հայկական մատենագրություն» աշխատությունը:

125 տարի առաջ՝ 1883-1918 թթ. լույս տեսավ «Աղբյուր» մանկական պատկերազարդ ամսագիրը:

85 տարի առաջ՝ 1923-ին հիմնադրվեցին Համո Բեկնազարյանի անվան կինոստուդիան եւ Երեւանի Ռոմանոս Մելիքյանի անվան երաժշտական ուսումնարանը:

80 տարի առաջ՝ 1928-ին հիմնադրվեց Լենինականի (Գյումրի) Ա. Մռավյանի անվան դրամատիկական թատրոնը:

75 տարի առաջ՝ 1933-ին հիմնադրվեց Ալ. Սպենդիարյանի անվան ազգային օպերային եւ բալետի պետական թատրոնը:

70 տարի առաջ՝ 1938-ին հիմնադրվեցին Երեւանի Պ. Ի. Չայկովսկու անվան երաժշտական դպրոցը եւ Հայաստանի պետական էստրադային նվագախումբը, որը մինչեւ 1948-ը կոչվել է Հայաստանի ջազ-նվագախումբ:

65 տարի առաջ՝ 1943-ին հիմնադրվեց ՀՀ գիտությունների ազգային ակադեմիան:

50 տարի առաջ հիմնադրվեց Հայաստանի երգչախմբային ընկերությունը, կազմավորվեց Հայաստանի պարի պետական անսամբլը:

30 տարի առաջ՝ 1978-ին ստեղծվել է ժողովրդական արվեստի թանգարանը:

ՄԱՐԻԵՏԱ ՄԱԿԱՐՅԱՆ

Արոնյանը կրկնեց նախորդ տարվա հաջողությունը

Սերգեյ Մովսիսյանը «B» խմբի հաղթող

Հայ շախմատիստների առաջատար Լեւոն Արոնյանը գերազանց հանդես եկավ Վեյք ան Զեեի շախմատի մրցաշարում՝ երկրորդ տարին անընդմեջ բաժանելով 1-ին տեղը: Նշենք, որ ի տարբերություն այլ մրցաշարերի, Վեյք ան Զեեում հավասար միավորների դեպքում լրացուցիչ գործակիցները հաշվի չեն առնվում եւ շախմատիստները բաժանում են տեղերը: Երբ անցած տարի Արոնյանն առաջին տեղը բաժանել էր Թեյմուր Ռաջաբովի եւ Վեսելին Թոփալովի հետ (8,5-ական միավորով), ապա այս անգամ նա 8 միավորով 1-2-րդ տեղերը բաժանեց մրցաշարի ամենաերիտասարդ մասնակցից, 16-ամյա նորվեգացի Մագնուս Կառլսենի հետ:

Հիշեցնենք, որ ավարտական երկու տուրերից առաջ Արոնյանը 7 միավորով կրկին ստանձնել էր միանձնյա առաջատարի դերը՝ հաղթելով Լյուկ վան Վելիին: Նրանից կեսական միավորով հետ էին մնում Ռաջաբովը, Կառլսենն ու Անանդը: Նախավերջին տուրում Լեւոնը ոչ-ոքի ավարտեց պարտիան իր համար անհարմար մրցակցի՝ Վասիլի Իվանչուկի հետ: Իսկ ահա Կառլսենը սեւերով պարտության մատնեց Կրամնիկին եւ միավորներով հավասարվեց Արոնյանին: Մյուս հետապնդողները՝ Անանդն ու Ռաջաբովը ոչ-ոքի ավարտեցին պարտիաները համապատասխանաբար վան Վելիի եւ Լեկոյի հետ:

Ավարտական տուրում ուշադրության կենտրոնում էին Պոլգար-Արոնյան, Կառլսեն-Ռաջաբով եւ Անանդ-Կրամնիկ պարտիաները: Այս եռյակից առաջինն իր մրցավեճն ավարտեց Լեւոն Արոնյանը՝ ոչ-ոքի ավարտելով պարտիան Պոլգարի հետ: Այդ պահին Կառլսենը Ռաջաբովի հետ մրցավեճում առավելություն ուներ: Սակայն նրան չհաջողվեց առավելության հասնել մրցակցի նկատմամբ եւ 65-րդ քայլին հաշտություն կնքեց: Այսպիսով, Արոնյանն ու Կառլսենը վաստակեցին 8-ական միավոր: Նրանց միավորներով կարող էր հավասարվել աշխարհի չեմպիոն Վիշվանաթան Անանդը, սակայն վերջինս չկարողացավ հաղթել Կրամնիկին՝ բավարարվելով ոչ-ոքիով: Անանդը 7,5 միավորով Ռաջաբովի հետ բաժանեց 3-4-րդ տեղերը: Մյուս պարտիաներում Գելֆանդը հաղթեց Էլյանովին, Լեկոն առավելության հասավ Մամեդյարովի նկատմամբ: Հաշտություն կնքեցին Իվանչուկն ու վան Վելին, Թոփալովն ու Ադամսը: Այսպիսով, 7-ական միավորով 5-6-րդ տեղերը բաժանեցին Իվանչուկն ու Լեկոն: Այնուհետեւ գալիս են Կրամնիկն ու Ադամսը՝ 6,5-ական, Մամեդյարովը, Պոլգարը, Թոփալովը՝ 6-ական, Էլյանովը, Գելֆանդն ու վան Վելին՝ 5-ական:

Վեյք ան Զեեում զուգահեռաբար անցկացվում էր «B» խմբի մրցաշարը, որի 14 մասնակիցների թվում էին Գաբրիել Սարգսյանն ու Սերգեյ Մովսիսյանը: Վերջինս պարզապես հիացրեց իր ելույթներով՝ հասնելով շատ բարձր արդյունքի: Նա 13 հնարավորից վաստակեց 9,5 միավոր եւ վստահորեն արժանացավ գլխավոր մրցանակին՝ իրավունք ստանալով հաջորդ տարի մասնակցելու Վեյք ան Զեեի «A» խմբի մրցաշարին: Մովսիսյանը մեկ միավորով առաջ անցավ Էթիեն Բակրոյից ու Նայջել Շորթից: 12-րդ տուրում Մովսիսյանը հաղթեց Լ'Ամիին, իսկ ավարտական խաղում իրեն անհրաժեշտ կես միավորը վաստակեց Համփի Կոնեռուի հետ կարճատեւ պարտիայում (16 քայլ):

Իսկ ահա Գաբրիել Սարգսյանն անհաջող հանդես եկավ: Նա միայն ավարտական տուրում անդրանիկ հաղթանակը տոնեց՝ պարտության մատնելով Սմիրնովին: Գաբրիելը 5 միավորով 12-13-րդ տեղերը բաժանեց Միխայիլ Կրասենկովի հետ: Իսկ աղյուսակը 4 միավորով եզրափակեց Սմիրնովը:

Հովհաննես Դավթյանն օլիմպիական ուղեգիր նվաճեց

Թբիլիսիում անցկացված ձյուդոյի աշխարհի գավաթի խաղարկության հերթական փուլում մինչեւ 60 կգ քաշային Հովհաննես Դավթյանը մեծ հաջողության հասավ՝ նվաճելով Պեկինի օլիմպիադայի ուղեգիր: Այսօրվա դրությամբ Հայաստանի մարզիկներն արդեն օլիմպիական 13 ուղեգիր են նվաճել: Դրանցից հինգը պատկանում է ծանրորդներին, 3-ը՝ բռնցքամարտիկներին, 2-ը՝ ըմբիշներին ու ձյուդոիստներին, մեկը հրաձիգ Նորայր Բախտամյանին:

Մինչեւ 60 կգ քաշային կարգում Հովհաննես Դավթյանը տեղ զբաղեցրեց լավագույն ութնյակում: Նա առաջին գոտեմարտում հաղթեց լատվիացի Դմիտրիս Կոզլովին, ապա 3-0 հաշվով առավելության հասավ ռուսաստանցի Եվգենի Ստանեւի նկատմամբ: Հաջորդ փուլում հայ ձյուդոիստը մաքուր հաղթանակ տոնեց հույն Ալեքսանդրոս Գորեցկու նկատմամբ: Մեր մարզիկի հաղթարշավը շարունակվեց նաեւ լիտվացի Ալբերտ Տեոդիի հետ գոտեմարտում (7-0): Ցավոք, Դավթյանին չհաջողվեց մտնել եզրափակիչ՝ կիսաեզրափակչում զիջելով չեխ Պավել Պետրիկովին: Բրոնզե մեդալի համար պայքարելու համար Դավթյանին նախ անհրաժեշտ էր հաղթել հույն ըմբիշ Ալեքսանդրոս Լավրենտիսին: Սակայն դա նրան չհաջողվեց: Արդյունքում հայ ձյուդոիստը բաժանեց 5-6-րդ տեղերը: Սակայն դա էլ բավական էր օլիմպիական վարկանիշ ձեռք բերելու համար:

Քաշային այդ կարգում Հայաստանից հանդես էր գալիս նաեւ Արոս Վարդիկյանը: Առաջին գոտեմարտում նա հաղթեց վրաց ձյուդոիստ Անդրո Պապինաշվիլուն, բայց հաջորդում զիջեց ռուսաստանցի Եվգենի Կորոլկովին ու դուրս մնաց հետագա պայքարից:

Մինչեւ 66 կգ քաշային կարգում Սեւադա Բաբայանն առաջին գոտեմարտում զիջեց ադրբեջանցի Ռամիլ Ղասիմովին, որը դարձավ բրոնզե մրցանակակիր: Դա հնարավորություն ընձեռեց Բաբայանին շարունակելու պայքարը: Նա տոնեց մեկ հաղթանակ, մյուսում պարտվեց ու ավարտեց ելույթները: Նույնպիսի ճակատագրի արժանացավ Համբարձում Տոնոյանը, որը 2 հաղթանակ տոնելով, զիջեց հաջորդ մենամարտում ու դուրս մնաց պայքարից: Մեր մյուս ձյուդոիստներից առավել հաջող հանդես եկավ Հակոբ Առաքելյանը՝ բաժանելով 7-8-րդ տեղերը 90 կգ քաշային կարգում: Իսկ ահա Ռոբերտ Վարդանյանին (73 կգ), Ղազարոս Գրիգորյանին (73 կգ), Արմեն Իսպիրյանին (81 կգ) եւ Հովհաննես Մաթեւոսյանին (81 կգ) չհաջողվեց տեղ զբաղեցնել լավագույն ութնյակում:

Ջոկովիչը գլխավոր անակնկալի հեղինակ

Մելբուռնում վերջնագիծը հատեց թենիսի Ավստրալիայի 97-րդ բաց առաջնությունը: Առաջինը գլխավոր մրցանակը վիճարկեցին կանայք: Եզրափակչում ուժերը չափեցին ռուսաստանցի Մարիա Շարապովան եւ սերբ Աննա Իվանովիչը: Շարապովան երկրորդ տարին անընդմեջ իրավունք էր ստացել վիճարկելու գավաթը: 2007-ին նա եզրափակչում զիջել էր Սերենա Ուիլյամսին (1-6, 2-6): Այս անգամ Շարապովան վստահ անցկացրեց վճռորոշ հանդիպումը եւ դարձավ մրցաշարի հաղթող (7-5, 6-3): Նշենք, որ նախորդ հանդիպումներում Շարապովան ոչ մի խաղափուլում չէր զիջել մրցակիցներին: «Մեծ սաղավարտի» մրցաշարերում սա Շարապովայի 3-րդ հաջողությունն էր: Մինչ այդ նա հաղթել էր 2004-ին Ուիմբլդոնի մրցաշարում, իսկ 2006-ին հաջողության էր հասել ԱՄՆ-ի բաց առաջնությունում: Այս հաղթանակի շնորհիվ Մարիա Շարապովան գլխավորեց թենիսուհիների դասակարգման ցուցակը:

Անակնկալ արդյունք գրանցվեց տղամարդկանց մրցաշարում: Բոլորը սպասում էին, որ եզրափակչում գլխավոր մրցանակը կվիճարկի շվեյցարացի Ռոջեր Ֆեդերերը, սակայն կիսաեզրափակչում նա «սայթաքեց»՝ եզրափակչի ճանապարհը զիջելով 20-ամյա սերբ Նովակ Ջոկովիչին: Հենց վերջինս էլ դարձավ մրցաշարի հաղթող՝ եզրափակչում պարտության մատնելով առաջնության գլխավոր հայտնություն, ֆրանսիացի Ժո-Վիլֆրիդ Տսոնգային (4-6, 6-4, 6-3, 7-6): Ջոկովիչը դարձավ սերբ առաջին թենիսիստը, որին հաջողվեց հաղթել «Մեծ սաղավարտի» մրցաշարում: Ջոկովիչի համար Ավստրալիայի բաց առաջնությունը «Մեծ սաղավարտի» մրցաշարերում 13-րդ ելույթն էր: Այդ հաջողության շնորհիվ Ջոկովիչը գլխավորեց թենիսիստների դասակարգման ցուցակը:

Առաջին խաղում ոչ-ոքի

Ինչպես արդեն տեղեկացրել ենք, Երեւանի «Արարատը» ուսումնամարզական հավաք է անցկացնում Խորվաթիայում: Թիմն արդեն ընկերական մեկ խաղ է անցկացրել Սլովենիայի առաջնությունում 7-րդ տեղում ընթացող «Պուբլիկումի» հետ: Այդ խաղում դարպասներն անառիկ են մնացել: Առողջական խնդիրների պատճառով «Արարատի» կազմից բացակայել են բրազիլացի Ռենատոն եւ «Գանձասարից» հարազատ կոլեկտիվ վերադարձած Էդգար Սաֆարյանը: Փոխարենը թիմի մարզիչները փորձարկել են «Արարատ-2»-ի երիտասարդ վեց ֆուտբոլիստի:

Հաջորդ մենամարտը Կալզագեի համար վերջինը կլինի

Վերջերս Միկել Կեսլերին հաղթած եւ միջին քաշում WBO-ի վարկածով աշխարհի չեմպիոնի տիտղոսին WBC-ի եւ WBA-ի վարկածներով ուժեղագույնի կոչումն ավելացրած ուելսցի բռնցքամարտիկ Ջո Կալզագեն հայտարարել է, որ հաջորդ մենամարտից հետո կհեռանա ռինգից: Նա նշել է, որ հոգնել է փողի համար մենամարտելուց, ինչն իր համար այլեւս խթան չէ: Կալզագեն պրոֆեսիոնալ ռինգում անպարտելի է: Նա հաղթող է ճանաչվել բոլոր 44 մենամարտերում:

Ջո Կալզագեի առաջիկա մրցակիցն առայժմ անհայտ է: Նա կցանկանար ելույթներն ավարտել աշխարհի նախկին բացարձակ չեմպիոն Բեռնարդ Հոփկինսի հետ մենամարտելուց հետո: Սակայն վերջինիս ներկայացուցիչների հետ բանակցություններն առայժմ ոչ մի արդյունք չեն տվել:

Ուշուն ցուցադրական մարզաձեւ

ՄՕԿ-ը ուշուն հաստատել է որպես 2008-ի Պեկինի ամառային օլիմպիական խաղերի ցուցադրական մարզաձեւ: Մրցումները կանցնեն օգոստոսի 21-24-ը երկու մրցաձեւից: Քաշային 5 կարգերում կանանց եւ տղամարդկանց մրցաշարերում մեդալների համար կպայքարեն 30 երկրների մարզիկներ:

Էջը պատրաստեց ԱՇՈՏ ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆԸ

Հաջողությունն ուղեկցեց «Խազարին»

Սանկտ Պետերբուրգում ավարտվեց ֆուտբոլի «Համագործակցության գավաթի» 16-րդ խաղարկությունը: Եզրափակչում պատվավոր մրցանակը վիճարկեցին Լենքորանի «Խազարն» ու նախորդ խաղարկության հաղթող Տաշքենդի «Պախտակորը»: Կիսաեզրափակչում «Խազարն» առավելության էր հասել Բելառուսի ԲԱՏԷ-ի նկատմամբ (2-1), իսկ «Պախտակորը» հաղթել էր «Կաունասին» (3-1): Վճռորոշ հանդիպումն ավարտվեց ընկավ գոլերի առատությամբ: Հաջողությունն ուղեկցեց ադրբեջանցիներին, որոնք հաղթեցին 4-3 հաշվով եւ առաջին անգամ դարձան մրցաշարի հաղթող: Հաղթական գոլը 68-րդ րոպեին խփեց «Խազարի» բրազիլացի հարձակվող Սոուզան: Ադրբեջանական ակումբներն արդեն 2-րդ անգամ են նվաճում «Համագործակցության գավաթը»: 2006-ին նման հաջողության էր հասել Բաքվի «Նեֆթչին»: Եզրափակիչ հանդիպմանը ներկա էին ՖԻՖԱ-ի եւ ՈւԵՖԱ-ի նախագահները:

Ներկայացնում ենք «Համագործակցության գավաթի» խաղարկության եզրափակիչ հանդիպումների վիճակագրությունը:

1993	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Բելառուս» (Բելառուս)	8-0
1994	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Նեֆթչի» (Ուզբեկստան)	7-0
1995	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Դինամո» (Թբ., Վրաստան)	5-1
1996	«Դինամո» (Կիեւ, Ուկրաինա)-«Սպարտակ-Ալանիա» (Ռուս.)	1-0
1997	«Դինամո» (Կիեւ, Ուկրաինա)-«Սպարտակ» (Ռուսաստան)	3-2
1998	«Դինամո» (Կիեւ, Ուկրաինա)-«Սպարտակ» (Ռուսաստան)	1-0
1999	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Դինամո» (Կիեւ, Ուկրաինա)	2-1
2000	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Զիմբրու» (Մոլդովա)	3-0
2001	«Սպարտակ» (Ռուսաստան)-«Սկոնտո» (Լատվիա)	2-1
2002	«Դինամո» (Կիեւ, Ուկրաինա)-«Սպարտակ» (Ռուսաստան)	4-3
2003	«Շերիֆ» (Մոլդովա)-«Սկոնտո» (Լատվիա)	2-1
2004	«Դինամո» (Թբ., Վրաստան)-«Սկոնտո» (Լատվիա)	3-1
2005	«Լոկոմոտիվ» (Ռուսաստան)-«Նեֆթչի» (Ադրբեջան)	2-1
2006	«Նեֆթչի» (Ադրբեջան)-«Կաունաս» (Լիտվա)	4-2
2007	«Պախտակոր» (Ուզբ.)-«Վենտսպիլս» (Լատվիա)	0-0, 9-8՝ 11 մ
2008	«Խազար» (Ադրբեջան)-«Պախտակոր» (Ուզբեկստան)	4-3

Հակոբյանը զիջեց դիրքերը

Ջիբրալթարի շախմատի մրցաշարի հերթական 3 տուրերն անհաջող էին առաջատարներից մեկի՝ Վարուժան Հակոբյանի համար, որը մեկնարկում երեք անընդմեջ հաղթանակ էր տոնել: 4-րդ տուրում նա առաջին պարտությունը կրեց՝ զիջելով աշխարհի նախկին չեմպիոնուհի Անտոանետա Ստեֆանովային: Ճիշտ է, հաջորդ տուրում Վարուժանը հաղթեց Անդրեյ Գրեցին, սակայն 6-րդ տուրում կրկին անհաջողության մատնվեց չին շախմատիստ Բու Սյանչժիի հետ մրցապայքարում:

Իսկ ահա Տիգրան Պետրոսյանը հաջող խաղաց՝ վաստակելով 2,5 միավոր, ինչը հնարավորություն ընձեռեց կրկին տեղ գրավելու առաջատարների շարքում: 4-րդ տուրում Տիգրանը ոչ-ոքի խաղաց Օլե Յակոբսենի հետ, ապա հաղթեց Յոահիմ Վինցքերին ու Մանուել Բելոնին: Պետրոսյանը 6 հնարավորից վաստակել է 4,5 միավոր, Հակոբյանն ունի 4 միավոր: 7-րդ տուրում Տիգրանը կմրցի Լյուդվիգ Համերի հետ, իսկ Վարուժանի մրցակիցը կլինի չին Շեն Յանը:

Առաջատարը չին Բու Սյանչժին է, որն ունի 5,5 միավոր: 5-ական միավորով նրան հետապնդում են Յան Վանը, Վիկտոր Բոլոգանը, Կիրիլ Գեորգիեւը, Զախար Եֆիմենկոն եւ Անտոանետա Ստեֆանովան:

Մրցանակը հանձնվեց 30 տարի անց

Կանանց թենիսի միջազգային ընկերակցությունը հատուկ մրցանակով պարգեւատրում է բոլոր այն թենիսիստուհիներին, ովքեր գլխավորում են դասակարգման ցուցակը: Իսկ ահա ավստրալացի թենիսիստուհի Էվոնի Գուլագոնգը իրեն հասանելիք մրցանակը ստացավ բոլորովին վերջերս, միայն 30 տարի անց:

1976-ին նա հաղթող էր ճանաչվել միանգամից վեց մրցաշարում, այդ թվում եւ Ավստրալիայի բաց առաջնությունում: Սակայն արդյունքները համակարգիչ մուտքագրելու ժամանակ սխալ էր տեղի ունեցել, որի հետեւանքով Գուլագոնգը դասակարգման ցուցակի առաջին հորիզոնականում չէր հայտնվել:

Վերջերս հայտնաբերվել էին 1976-ի ապրիլ-հուլիս ամիսների մրցումների արդյունքները եւ պարզվել էր, որ Գուլագոնգը այն ժամանակ երկու շաբաթ պետք է գլխավորեր դասակարգման ցուցակը: Եվ ահա արդարությունը վերականգնվեց ու 56-ամյա թենիսիստուհին ստացավ իրեն հասանելիք մրցանակը: Գուլագոնգը մարզական կարիերան ավարտել է 1985-ին:

«Էրգենեկոնի» գործով կալանվածների մեջ է Դինքի սպանության բուն կազմակերպիչը

Երեք կասկածյալներն նախկին զինվորականներ են, իսկ կազմակերպությունը գործել է թուրքական զինված ուժերի կազմում

«Էրգենեկոն» ահաբեկչական կազմակերպությունը, որպես առաջնահերթ խնդիր, սահմանված է գրավել Թուրքիայի ղեկավարը: Կատարվում են նոր ձերբակալություններ, որոնք համընկնում են նոր բացահայտումների: Թուրքական զանգվածային լրատվամիջոցները ուշադրության կենտրոնում են պահում այս կազմակերպությանը: Հենվելով դրանց վրա, «Էրգենեկոնի» գործը փորձում է լուսաբանել նաեւ «Ազգը»:

Ինչպես հայտնի է, հունվարի 21-ի լույս 22-ի գիշերը թուրքական անվտանգության ուժերի ահաբեկչության դեմ պայքարի վարչության իրականացրած գործողությունների արդյունքում ձերբակալվել էր 33, հունվարի 23-ին՝ 2, իսկ հունվարի 27-ին՝ 7 մարդ: Հունվարի 25-ին ձերբակալվածներից 5-ը, որոնց թվում են պաշտոնաթող մայոր Սեհմեդ Ջեֆերիա Օզթուրքը, նախարար Մուհարեմեդ Յուջեն եւ «Ազգային ուժեր» միության առընթեր գործող «Հատուկ բյուրոյի» հիմնադիր, ատյա եւ համակարգող Էրինչ Էրունը «Թուրքիայի Հանրապետության կառավարության դեմ բռնությամբ զինված խռովություն հրահրելու ու ահաբեկչական կազմակերպությանն անդամակցելու» մեղադրանքով, կալանվել էր:

Հունվարի 26-ին նույն մեղադրանքով կալանքը որպես խափանման միջոց կիրառվել է նաեւ պաշտոնաթող գեներալ Վելի Քյուչուկի, «Ազգային ուժեր» միության նախագահ, Թուրքիայի ՆԱՏՕ-ի ուժերի հատուկ նշանակության գործողությունների վարչության նախկին պետ, պաշտոնաթող գնդապետ Սեհմեդ Ֆիքրի Կարադաղի, փաստաբան Քեմալ Քերինչսիզի, «Թուրք ուղղափառ պատրիարքարանի» խոսնակ Սեւգի Էրենեռոլի ու եւս 8 ձերբակալվածների նկատմամբ: Այսպիսով կալանվածների թիվը հասել էր 13-ի:

Հունվարի 27-ին ձերբակալվել է նաեւ 7 մարդ, 2-ը այնուհետեւ ազատ է արձակվել: Այլ կերպ, «Էրգենեկոնի» գործով ներկայումս կալանված է 18 մարդ, եւ 11-ը ենթակա են հետաքննության, այսինքն նրանց նկատմամբ քրեական գործը հարուցվել է առանց կալանքի: Թուրքական անվտանգության ուժերը ձերբակալվածների բնակարաններում եւ գրասենյակներում խուզարկություններ են կատարել: Խուզարկվել է նաեւ «Թուրք ուղղափառ պատրիարքարանի» մամուլի խոսնակ Էրենեռոլի բնակարանն ու գրասենյակը, որտեղ հայտնաբերվել են «պիտակավորված» դավաճանների ցանկեր: Դրանց առնչությամբ խոսնակն ասել է. «Մեր պատրիարքարանի առաջնահերթ խնդիրն է հայրենիքի եւ պետության գոյության պահպանումը»: Ի դեպ, դեռ 2006-ի մայիսին «Ազգային ուժեր» միության նախագահ Կարադաղը հայտարարել էր, որ իրենց ձեռքին են «13.500 անձանց եւ կազմակերպությունների անուններ», որոնք «դավաճան» են, ուստի հաշիվ են տալու:

Խուզարկվել է նաեւ «Թուրք ուղղափառ պատրիարքարանը», որտեղ հայտնաբերվել են «Էրգենեկոն» կազմակերպությանը պատկանող գործունեության ծրագրեր, խորհրդակցությունների արձանագրություններ, ինչպես նաեւ պետական բազմաթիվ գաղտնի փաստաթղթեր: Միաժամանակ պարզվել է, որ վերոնշյալ պատրիարքարանը որպես ապաստարան է ծառայել «Էրգենեկոնի» համար, որտեղ բազմաթիվ գումարվող գաղտնի նիստերին մասնակցել են գեներալ Քյուչուկը, «Հատուկ բյուրոյի» հիմնադիր Էրունը, «Ազգային ուժեր» միության նախագահ Կարադաղը, «Ակշամ» թերթի լրագրող Գյուլեր Քյոմուրջուն եւ Էրենեռոլը:

Թեեւ հարցաքննության ընթացքում Կարադաղը փորձել է հերքել պատրիարքարանի որպես ապաստարան օգտագործման փաստը, ասելով թե «Ազգային ուժեր» միությունը որեւէ առնչություն չունի կրոնական կամ հասարակական կազմակերպությունների հետ, լիովին անկախ եւ ինքնուրույն կառույց է, սակայն միությանն առընթեր գործող «Հատուկ բյուրոյի» հիմնադիր Էրունը, որը կալանվածների թվում է, դեռեւս 2006-ի մայիսին «Թեմպո» հանդեսին պարզաբանումներ անելիս նշել էր, որ բյուրոյի առաջնահերթ խնդիրը ահաբեկչական բոլոր տեսակի կազմակերպությունների եւ ցեղասպանության հայկական պնդումների դեմ պայքարելն է, միության տարբեր խմբերում ընդգրկված են 6214 անդամներ, որոնց մեջ առանցքային դեր ունեն թուրքական զինված ուժերի գլխավոր շտաբի բարձրաստիճան զինվորականները, Ազգային հետախուզական կազմակերպության՝ MIT-ի եւ ոստիկանության պատասխանատուներ: Այսինքն՝ «Ազգային ուժեր» միությունը ամենեւին անկախ չէ, ոչ էլ ինքնուրույն:

Ովքեր են այդ բարձրաստիճան զինվորականներն ու պատասխանատուները՝ հայտնի չէ: Բայց որ հունվարի 27-ի համարում «Սթարը» հաստատել է Էրունի խոսքերը, ակնհայտ է: Թուրքական այս թերթը, հիմք ընդունելով «Էրգենեկոնի» կանոնադրությունը, որը 1999-ին գեներալ Քյուչուկի եւ Բանվորական կուսակցության նախագահ Դողու Փերինչեքի պատվերով գրի էր առել Թունջայ Գյունայը, ուշագրավ հետեւություն է անում: «Սթարը» գրում է, որ «խորհրդին պետության» գաղտնի սահմանադրության համարում ունեցող այս կանոնադրության համաձայն, «Էրգենեկոնի» առաջին դեմքը գեներալ Քյուչուկը չէ, այլ կոչումով ավելի բարձր մեկ այլ զինվորական, ավելացնելով. «Թուրքական զինված ուժերի կազմում գործողություններ ծավալող «Էրգենեկոնը» թուրքական պետության վերակառուցմանը նպատակամղված գաղտնի կազմակերպություն է»:

Ենթադրվում է, որ Թուրքիայում այս կազմակերպությունը գործում է ավելի քան 15 տարի, ուստի թուրքական անվտանգության ուժերն ու հետախուզական կառույցները չեն կարող անտեղյակ լինել նրա գործունեությունից: Ի դեպ, կանոնադրության մեջ նախանշվում է, որ «Էրգենեկոնի» սրբազան պարտքը Քեմալիզմը ոտնձգություններից, իսկ Թուրքիայի Հանրապետությունը՝ սպառնալիքներից պաշտպանելն է եւ այդ պարտքի կատարումը ենթադրում է ոչ թե բացահայտ, այլ ընդհատակյա գաղտնի գործունեություն, ընդհուպ՝ մահափորձերի կազմակերպումն ու ահաբեկչական գործողությունների իրականացումը:

Այլ կերպ, ինչպես «Ազգային ուժեր» միությունն ու դրան առընթեր գործող «Հատուկ բյուրոն», այնպես էլ «Էրգենեկոն» ահաբեկչական կազմակերպությունը մեկ միասնական կառույցի տարբեր բաղադրամասերն են, ղեկավարվում են միեւնույն կենտրոնից: Ինչ վերաբերում է Հրանտ Դինքի սպանության հետ «Էրգենեկոնի» առնչությանը, ապա նույն «Սթարը» գրում է, որ 2007-ի հունվարի 18-ին, այսինքն սպանությունից մեկ օր առաջ Վելի Քյուչուկը, Ֆիքրի Կարադաղը եւ Ջեֆերիա Օզթուրքը միմյանց են փոխանակել ծածկագրված էլեկտրոնային նամակներ, որոնց վերծանումից պարզվել է ինչպես սպանության պատվիրատու Յասին Հայալի, այնպես էլ մարդասպան խմբի ղեկավար Էրհան Թունջելի «մեծ եղբոր» անունը: Դա հունվարի 27-ի համարում հաստատել է նաեւ «Սաբահը»: Այս թերթերի կարծիքով, «մեծ եղբայրը» կամ «Էրգենեկոնի» գործով կալանվածներից պաշտոնաթող մայոր Օզթուրքն է կամ գնդապետ Կարադաղը, կամ էլ գեներալ Քյուչուկը:

ՅԱԿՈԲ ՉԱՔՐՅԱՆ

Անվանակոչության օրը պակաս տոն չէ, քան ծննդյան տարեդարձը

Հուրախություն իրենց անվանակոչության օրը հիշող-նշողների, «Ազգը» բացում է նոր խորագիր՝ «Անվանակոչության օր»: Այն հնարավորություն կտա տեղեկանալու տարբեր անվանումներով բարեպաշտ քրիստոնյաների եւ տոների հիշատակի օրերի մասին: Հայ առաքելական եկեղեցու հոգեւորականները խորհուրդ են տալիս հիշել մեր անվանակոչության օրը՝ որպես բարեպաշտ քրիստոնյաներ, որովհետեւ նրանք, ում պատվին կրում ենք մեր անթանկ բառերից մեկը՝ սեփական անձնանունը, մեր բարեխոսը լինեն Աստծու առաջ:

Բազմաթիվ մեծ ու փոքր տարբերությունների շարքում արեւելահայն ու արեւմտահայը մի տարբերություն ունեն իրենց հանրային սովորույթներում, որ վերանայման խնդիր ունի հատկապես արեւելահայերիս համար: Արեւելահայը տարվա մեջ մի անգամ լավ քեֆ է անում, ուտում-խմում-ուրախանում սեփական ծննդյան օրը: Արեւմտահայը ավելի կարեւորում եւ հանդիսավորապես նշում է սեփական անվանակոչության օրը: Հետո՞ ինչ, կհարցնի ընթերցողը: Հետո այն, որ մեր պապերից եկած սովորույթը ջնջվել է եւ սպառնում է խոպան վերանալ Արեւելյան Հայաստանից, եթե չլինեին ազգային վերազարթոնքի մեր ծեսումն ու մանրամասները: (Թեեւ պետք է խոստովանել, որ ռուսների մոտ ավանդաբար մինչեւ օրս շարունակվում է անվանակոչության օրը նշելը):

Մեր պապերը ոչ այնքան ուրախանում էին իրենց ծննդյան, որքան անվանակոչության օրվա առթիվ: Նախ՝ ավանդույթը պահանջում էր, որ հայ բարեպաշտ ընտանիքում ծնվող զավակները կրեին աստվածաշնչյան դեմքերի, ազգային հերոսների ու հայոց անձնավորությունների, քրիստոնեական տոների եւ իրադարձությունների ու դրանց մասնակիցների անուններ ու հայրենի երկրի տեղանուններ, ապա նոր՝ իրենց պապեր-տատերի անունները: Բացի այդ, սովորույթ էր նշել ոչ թե ծննդյան, այլ անվանակոչության օրը, որը կարող է նույնիսկ տարվա մեջ մի քանի անգամ նշվել: Օրինակ, Մարիամ անունը կրողները տարվա մեջ առնվազն անվանակոչության 7 օրերի հնարավորություն ունեն, իսկ Գրիգորները՝ երեք:

«Ունենք նաեւ տարբեր մարդկանց հիշատակի օրեր, որոնք ոչ տոնական են համարվում, նաեւ տաղավար տոներ: Դրանք բոլորն էլ անվանակոչության լավ առիթներ են մարդուն շնորհավորելու եւ մաղթանքներ հղելու համար: Օրինակ, մենք ունենք Համբարձում, Ավետիս կամ Ավետիք անունները, որոնք տերունական տոներ են եւ ստեղծվել են ավետարանական պատմության համաձայն, բայց հատկապես այդ տոնական օրերին ծնվածների համար դարձել են անձնանուններ: Նույնկերպ Սիմեոն ծերունու եւ Աննա մարգարեուհու անունները հիշատակվում են Տեառնընդառաջի տոնին: Նշանակում է, որ Տեառնընդառաջի տոնին Աննա եւ Սիմեոն անուն ունեցողները կարող են իրենց անվանակոչությունը տոնել», ասում է Արարատյան հայրապետական թեմի քրիստոնեական դաստիարակության գրասենյակի տնօրեն Հասմիկ Նալբանդյանը: Նա բացատրում է, որ կան անուններ, որոնք հայազգի սրբերի կամ հայազգի քրիստոնյաների չեն դասվում (Նիկոլայ, Հռիփսիմե, Դավիթ, Իսահակ), բայց ընդունվում են մեր եկեղեցու կողմից որպես համաքրիստոնեական սրբեր եւ գործածվում անուններ կնքելիս: «Սակայն ցավալի է, որ անվանակոչության խորհուրդը հաստերը չեն գիտակցում եւ չի դառնում մտորումի, իր անվանակցի վարքին հարիր ապրելու եւ աղոթքի առիթ», ասում է զրուցակիցս:

Բացի այդ, կան անձնանուններ, որոնք ոչ եկեղեցական տոնացույցում են հիշատակվում, ոչ էլ քրիստոնեական հիմք ունեն (Հասմիկ, Արեւիկ, Արփի, Աղավնի, Վահագն, Ռոբերտ, Արա, Նաիրի, Արփիր, Լեւոն, Արգիշտի, Ավագ, Հայկ, Կարեն, Էդմոնդ ...): «Նման անուններ կրող անձանց համար անվանակոչության օր կարելի է համարել Սրբոց Գայանյանց տոնը (չշփոթել Ավետման տոնին նշվող մայրության տոնի հետ), իսկ տղամարդկանցը՝ Սբ Վարդանանց տոնին (նախկին փետրվարի 23-ի փոխարեն): Այս տոնական ավանդույթը դեռ մի քանի տարվա պատմություն ունի, որ ներմուծել է Գարեգին Բ Ամենայն հայոց կաթողիկոսը եւ կարծես թե կամաց-կամաց ժողովրդականություն է վայելում», ասում է Հասմիկ Նալբանդյանը եւ ուշադրություն հրավիրում հետեւյալ հանգամանքին եւս: «Անվանակոչության օրվա կարեւորությունը ոչ թե քեֆ անելու եւ տվյալ անձի փառաբանության մեջ է, այլ անվանն արժանի վարքուբարք ունենալու եւ իր անվանակից սրբի եւ օրվա բարեխոսությունը կամ բարերար ազդեցությունը փնտրելու եւ դրան արժանի լինելու մեջ: Եթե մեկի անունը Գրիգոր է, ապա նա կարող է Գրիգոր Լուսավորչի բարեխոսությունը հայցել կամ հավասալ նրա հովանավորությանը»:

Եթե մեզ մոտ Հայաստանում անվանակոչության օրը նշելը նոր-նոր է դառնում սովորույթ, ապա արտերկրում, ինչպես մեր, այնպես էլ այլ եկեղեցիների հավատավոր մարդկանց շրջանում, դա ինքնըհանուր է: Սա նշանակում է, որ այնտեղ, հուսանք, որոշ ժամանակ անց նաեւ Հայաստանում, մարդիկ տոնում են իրենց անվանակոչության օրը, որ բնականաբար, պակաս գեղեցիկ ու խորհրդավոր տոն չէ, քան ծննդյան օրը: Իսկ հիմա հունվար ամսվա անվանակոչության օրերի մասին ավելի կոնկրետ.

6 - Էմմանուել,
19 - Հովհաննես, Մկրտիչ, Կարապետ
21 Սարգիս, Մարտիրոս, Ատոմ
22 Սոփիա
24 Ոսկի
26- Իսահակ, Սահակ
28 Մարկոս, Պիոն, Կյուրեղ, Բենիամին
29 Ղեւոնդ, Հովսեփ, Սահակ, Մուշեղ, Արեն, Արսեն, Քաջաջ, Թաթիկ, Սամվել, Աբրահամ
31 Վարդան եւ բոլոր այն անունները, որոնք չեն հիշատակվում եկեղեցական օրացույցում:

Անվանակոչության օրվա առթիվ սրտանց բարեմաղթանքներով՝

ՍՈՒՍԱՆՆԱ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ

Հ. Գ. Կարեւոր է իմանալ, որ անվանակոչության եւ տոների մեծամասնությունը շարժական է, այսինքն՝ ամեն տարի անվանակոչության օրը ենթակա է փոփոխման:

Չավեսն ուզում է ստեղծել «հակաիմպերիալիստական» ռազմական դաշինք

Վենեսուելայի Նախագահ Ուգո Չավեսը իր զինակիցներին կոչ է արել հիմնել «հակաիմպերիալիստական» ռազմական դաշինք, որը կդիմակայի երկրներին մեծ է պատասխանի ԱՄՆ-ի հնարավոր նախահարձակմանը:

Ասուլիսների մեջ գործակցությունը հաղորդում է, որ Չավեսը նոր ռազմական դաշինքի ստեղծման գաղափարը հրապարակել է իր ամեն շաբաթ հեռուստատեսային ելույթի ժամանակ: Չավեսի խոսքով, իմպերիալիստների եւ ժամանակավորապես ԱՄՆ-ի դեմ մղվող պայքարում Վենեսուելայի դաշնակիցները պետք է դառնան Կուբան, Նիկարագուան եւ Բոլիվիան:

Վենեսուելայի Նախագահը զինակիցներին կոչ է արել հարգել իրենց պատասխանատվության հարկը: «Եթե հրամանն հարձակվեն մեզնից մեկի վրա, դա կլինի հարձակում ամենքիս վրա», ավելացրել է Չավեսը:

Նոր հայտարարությունների առթիվ պաշտոնական Վաշինգտոնի արձագանքն առայժմ անհայտ է:

Մրցույթի հրավեր - 011/08

ՄԱԿ-ի զարգացման ծրագրի հայաստանյան գրասենյակը հայտարարում է մրցույթ՝ «Տավուշի մարզի Լուսաձոր գյուղի ջրամատակարարման համակարգի վերականգնում-վերակառուցում»:

Մրցույթին մասնակցելու համար անհրաժեշտ է ներկայացնել կազմակերպության վերջին 3 տարիներում կատարված աշխատանքների ցանկը: Ցանկացողները կարող են ձեռք բերել մրցույթի մանրամասն բոլոր փաստաթղթերը, այցելելով ՄԱԿ-ի հայաստանյան գրասենյակ՝ Պետրոս Ադամյան 14, դիմել Գրիգոր Աթանոսյանին՝ ժամը 14:00-16:00: Հեռ.56 60 73 (ր. 126): Փաստաթղթերի ներկայացման վերջնաժամկետը (ներառյալ բանկային երաշխիքը)՝ 2008, փետրվարի 21, ժամը 17:00:

UNDP

ԳՈՎԱԶԴԻ ՀԱՄԱՐ ԶԱՆԳԱՀԱՐԵԼ՝ 58-29-60

Լրատվական գործունեություն իրականացնող՝ «Ազգ օրաթերթ» ՍՊԸ, Երեւան, Հանրապետության 47: Պետական գրանցման վկայականի համարը՝ 02 Ա Ն 047261, տրված՝ 17.02.00 թ.: Թողարկման պատասխանատու, գլխ. խմբ. Հակոբ Ավետիքյան: Տպաքանակ՝ 3000, ստորագրված է տպագրության՝ 28.01.2008, գինը՝ 100 դրամ, տպագրված է «Տիգրան Մեծ» հրատարակչության տպարանում: Արշակունյաց 2: